Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 70 (1820) ♦ Вівторок, 14 квітня 1998 року ♦ Ціна договірна

У ТРАВНІ Я ВАМ ВСЕ СКАЖУ

4 травня Президент виступить із щорічним посланням до Верховної Ради і народу України «Стратегія стабілізації і економічного зростання», в якому він запропонує платформу для економічної і політичної співпраці. Радник Президента з економічних питань Анатолій Гальчинський акцентував увагу на таких тезах Президента, як необхідність дотримання дефіциту бюджету на рівні 2,5% від ВВП, спрямування усіх поточних надходжень на захищені статті бюджету, в тому числі виплату зарплати, цілковиту «прозорість» виконання бюджету. В травні Президент України Леонід Кучма має намір внести до парламенту законопроект щодо змін до бюджету 1998 року, який передбачає скорочення бюджетного дефіциту з 3,3% до 2,5 % і зменшення видатків. Під час створення проекту бюджету на 1999 рік буде запланований дефіцит у розмірі 1—1,5%, а рівень інфляції в 7—8%.

Дванадцятеро вже відомі?

Голова Верховної Ради України 13-го скликання Олександр Мороз не відмовиться, якщо його запропонують на цю посаду депутати нового скликання, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Народні обранці можуть розглядати кандидатуру О. Мороза, оскільки він має якості, потрібні голові парламенту, зазначають відомі політологи.

Серед необхідних вимог до претендента на посаду Голови ВР О. Мороз, зокрема, назвав знання законодавчого процесу, вміння знаходити компроміс.

Він також зазначив, що під час виборів голови парламенту підтримуватиме «гідного кандидата» від соціалістів, комуністів чи безпартійних.

За словами О. Мороза, на сьогодні «вже відомі» 12 претендентів на посаду Голови Верховної Ради.

Закон України
Про відходи
4—7

СМІТНИК... у позолоченій обгортці

- Імпортна чарка і вітчизняний цвинтар
- Державні чиновники кажуть про власного товаровиробника, а діють в інтересах фірм-імпортерів
- Продуктовий непотріб завозиться в Україну під прапорами інвестицій

На початку року Президент України підписав Закон «Про якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини», за яким уводиться сертифікація і вітчизняної, і імпортної продукції з метою убезпечення здоров'я громадян. Та ще на етапі його розгляду у Верховній Раді окремі чиновники з виконавчих структур влади вже готували під закон міну сповільненої дії, щоб імпортерам ширвжитку, який не дозволяється реалізувати в Європі згідно зі світовими стандартами, і досі було зелене світло на українських кордонах.

(Закінчення на 3-й стор.).

Голод — не тітка і не педагог
10

Легко, зручно, дешево
13

Спробуй і виграй!

20 лютого цього року в «Голосі України», № 33 було надруковано підсумки розіграшу першого етапу «Лотереї «ГУ-98». Отож рекомендуємо ще раз уважно передивитися список передплатників нашої газети, які виграли у лотереї. А раптом хтось пропустив своє прізвище.

Водночас нагадуємо, що в першому етапі розіграшу «Лотереї «ГУ-98» взяли участь і ті, хто передплатив газету на півроку, і ті, хто передплатив наше видання на весь рік. Останні візьмуть участь і у другому етапі розіграшу лотереї, до них приєднаються ще й ті, хто передплатить « Голос України» на друге півріччя цього року.

Нагадуємо, що передплата наших видань здійснюється у всіх поштових відділеннях.

Передплатна вартість наших видань:

«Голос України» українською мовою (інд. 60955) і «Голос Украины» російською мовою (інд. 60997) на 6 місяців — 12 гривень, 3 місяці — 6 гривень, 1 місяць — 2 гривні.

Пільгова передплата для ветеранів Великої Вітчизняної війни і праці, осіб, що мають статус ліквідатора аварії на ЧАЕС: «Голос України» (інд. 40224) і «Голос Украины» (інд. 40223) на 6 місяців — 9 гривень, 3 місяці — 4,5 гривні, 1 місяць — 1,5 гривні.

Бажаючі можуть передплатити тижневик «Голос України — Тиждень» (інд. 40342). Передплатна вартість тижневика на 6 місяців — 24 гривні, 3 місяці — 12 гривень, 1 місяць — 4 гривні.

Можна також передплатити і комплект видань: «Газета «Голос України» — газета «Голос України — Тиждень» (інд. 35051) та «Газета «Голос Украины» — газета «Голос України — Тиждень» (інд. 35052). Передплатна вартість одного комплекту на 6 місяців — 30 гривень, 3 місяці — 15 гривень, 1 місяць — 5 гривень.

Передплатники будь-якого нашого видання зможуть взяти участь у другому етапі розіграшу «Лотереї «ГУ-98».

На знімку: киянин Валерій Дерев'янкін, який проживає на Оболоні, спробував і... виграв мішок цукру. Не дрібничка і приємно. Цього ж він бажає всім передплатникам наших видань.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ПЕРЕДПЛАТА-98

Увага!

Редакція «Голосу України» запрошує голів парламентських партій та журналістів друкованих та електронних ЗМІ до участі в засіданні «круглого столу».

Проблеми для обговорення:

1. Організація роботи Верховної Ради України.
2. Конституція України і влада.
3. Законопроект № 1.

«Круглий стіл» працюватиме у четвер, **16 квітня 1998 року з 17.00 до 20.00 у приміщенні редакції газети «Голос України», вул. Нестерова, 4, 4-й поверх.**

Телефон: 225-40-25, факс: 224-72-54.

Просимо заздалегідь підтвердити свою участь.

У номер

Треба знати, у що вкладати

Вивчення можливостей інвестування української економіки — одна з цілей офіційного візиту в Україну Президента Португалії Жоржі Сампайо, що розпочався вчора. У програмі візиту — переговори з Головою Верховної Ради Олександром Морозом, Президентом Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком.

Португальська делегація відвідає Чорнобильську АЕС. За неофіційною інформацією, Лісабон вивчає можливість інвестувати виведення з експлуатації ЧАЕС та перетворення саркофага на екологічно безпечний об'єкт. На минулорічній міжнародній конференції донорів у Нью-Йорку зі збирання коштів на «Укриття» Португалія утрималася від інвестицій. За даними прес-служби Президента України, керівництво Португалії має намір безпосередньо ознайомитися з ситуацією на об'єкті, щоб визначитися з його інвестуванням.

Сторони розглянуть перспективу будівництва одного з дев'яти транспортних коридорів — Лісабон—Київ. Жоржі Сампайо в середу відвідає Одесу. Він зустрінеться з мером міста Едуардом Гурвіцем. Припускають, що сторони розглянуть можливість капіталовкладень у Південний термінал за 40 км від Одеси, будівництво якого заморожено два роки тому через відсутність коштів.

Віктор Глушков — назавжди лідер. Комп'ютерної партії

Учора в Інституті кібернетики Національної академії наук України відбулося спільне засідання вчених рад науково-дослідних інститутів Кібернетичного центру НАН України.

У зібранні взяли участь президент Національної академії наук України Борис Патон, міністр у справах науки і технологій Володимир Семиноженко, голова Національного агентства з питань інформатизації при Президентові України Олександр Матов, представники ряду академічних установ, міністерств і відомств, підприємств, наукової громадськості країни, зарубіжні гості. Засідання було присвячене нагородженню міжнародною відзнакою — медаллю «Піонер обчислювальної техніки» — одного з найвидатніших світових учених у цій галузі, зачинателя інформатики в українській державі Віктора Михайловича Глушкова, якого свого часу у західних засобах масової інформації називали лідером комп'ютерної партії в Радянському Союзі.

Медаль вручив дружині уславленого вченого — Валентині Михайлівні Глушковій президент Всесвітнього комп'ютерного товариства інженерів-електронників Баррі Джонсон — відомий учений, який з почесною місією прибув до України з групою колег-фахівців. Вручаючи нагороду, він проголосив вітальну промову.

З доповіддю про життєвий шлях і внесок В. Глушкова у науку до присутніх звернувся генеральний директор Кібернетичного центру НАН України, директор Інституту кібернетики імені В. Глушкова НАН України академік Іван Сергієнко. На прохання редакції Іван Васильович відповів на кілька запитань.

(Закінчення на 7-й стор.).

На знімку: В.Глушков. Фото 1979 року.

Чого запізнився Кінах,

або Йосип Віссаріонович помилявся

Історичне, як було означено пресслужбою, засідання УСПП почалося з запізненням на цілих 50 хвилин. 39 зареєстрованих членів правління, представників усіх областей України, а заодно і журналісти перепитували одне одного: що сталося, адже кворум є? А коли почули, що президент УСПП Анатолій Кінах затримується на аудієнції в Президента Леоніда Кучми, заспокоїлися і розгорнули газети.

Засідання почалося з того, що Анатолій Кінах, обраний народним депутатом від НДП, мужньо визнав: вибори НДП програла. Далі лаконічний аналіз підтвердив висновки, вже оприлюднені жертвами розвіяних надій у багатьох засобах масової інформації: зазнали поразки тому, мовляв, що не скоординували своїх дій з центристами.

— Психологія «партійних наполеончиків», —сказав Анатолій Кінах, — не була подолана, а натомість було створено 30 партій і блоків, з яких 22 організації не взяли 4-відсотковий бар'єр.

Президент УСПП відзначив, що становище в економіці настільки серйозне, що коли не будуть вжиті кардинальні заходи, Україну чекає катастрофа. Зокрема, консолідований бюджет першого кварталу виконано на 62 відсотки, його дефіцит зріс у два рази. Половина працюючих підприємств — збиткові, а в АПК збитковість сягає 80 відсотків.

Анатолій Кінах перелічив ще низку негативів економіки України, та шкода паперу переповідати все це, оскільки слідом за Леонідом Кучмою ці негативи почали переспівувати всі державні мужі, наче водночас прозріли, хоча достатньо вийти на вулицю, щоб побачити, як живуть люди. Зупинімось краще на перспективах, які бачаться лідеру УСПП. А вони не такі вже й страшні.

За словами Анатолія Кінаха, комп'ютерні системи УСПП, ризикуючи розплавитися, підрахували, що ліві у новому парламенті матимуть максимум 200 голосів. А це означає, що більшості, вже не кажучи про конституційну більшість, лівим не бачити. А відтак і їхнім агресивним заявам, на фоні ейфорії від виборів, про відставку уряду та конституційні зміни ніколи не збутися.

Виходячи з цього, Анатолій Кінах закликав членів УСПП, народних депутатів, яких підтримувала УСПП на виборах, активно включитися у законотворчий процес. Передусім, зняти бар'єри на шляху приватизації, розглянути пропозиції УСПП до закону про податки, у тому числі і про ПДВ, формувати бюджет 1999 року. Якщо ж ці плани і наміри все-таки будуть заблоковані у парламенті, слід готуватися до надзвичайного з'їзду УСПП.

Друге питання, що розглядалося на засіданні правління, пройшло за класичними зразками ще таких свіжих у пам'яті минулих часів. Заступник президента УСПП делегат від Дніпропетровська Микола Омельченко вніс пропозицію залишити Анатолія Кінаха президентом УСПП на громадських засадах. Для цього юристи, як і комп'ютерна система, попрацювавши в поті чола, підготували для ЦВК і Верховної Ради обгрунтування про можливість такого сумісництва з депутатськими обов'язками.

Всі, хто виступив опісля, палко підтримали цю пропозицію. Анатолій Кінах у слові-відповіді, дякуючи за високе довір'я, сказав, що й Леонід Кучма схвалює таке рішення, бо з проектом цієї постанови правління УСПП він ознайомив Президента Леоніда Кучму якраз перед засіданням. Отже, запізнитися були вагомі причини. Однак стався все-таки непередбачений відступ від класичного сценарію: не було бурхливих оплесків, які переходять в овацію. Може, тому, що в більшості делегатів вираз обличчя не збігався з думками, забитими в свій час Йосипом Віссаріоновичем Сталіним у голови, як цвяхи у дерево: незамінних людей у нас немає.

Пригадалася розмова з відомим токарем на ЗАЗі:

— Лічу дні до пенсії. Вісім годин за верстатом — втомлююсь, а халтурити не хочу.

Тут людина береться працювати на двох посадах по 14 годин, а Президент України, безсердечний, дає згоду. Куди ж тоді профспілки дивляться? Так на ходу і впасти можна.

...За столиками реєстрації делегатів дві симпатичні молодиці штампували відрядження:

— Чисел приїзду і від'їзду не ставимо. Поставите самі, скільки вам треба...

Україна заходила на новий виток економічних реформ.

Анатолій КАРАСЕНКО.

Готові до конструктивної співпраці

Лідер українських комуністів Петро Симоненко на прес-конференції 10 квітня заявив, що Компартія проти вступу України в НАТО. Водночас, вважає він, потрібен союз рівноправних братніх народів. Проте сьогодні КПУ свої наміри реалізувати не може, бо, за словами Петра Симоненка, у комуністів «влада вкрала близько 15 відсотків голосів».

Голова КПУ піддав критиці дії владних структур як під час виборів, так і після них. Він наголосив на тому, що вибори «відбувалися при втручанні зовнішніх політичних сил, які впливали на виборчий процес». Петро Симоненко, однак, підтвердив, що «товариші з Російської Федерації приїжджали і допомагали у ході проведення підготовчого періоду і допомагали порадами, особливо аналізом того, як проходила передвиборна кампанія в Держдуму».

Аналізуючи розклад політичних сил у новій Верховній Раді, Петро Симоненко повідомив, що на майбутньому пленумі ЦК КПУ будуть обговорені й висунуті кандидатури як на посаду Голови ВР, так і на інші керівні посади в парламенті. Лідер комуністів заявив також, що не сумнівається в щирості депутатів від блоку Соціалістичної та Селянської партій і підкреслив: «Фракція намагатиметься конструктивно працювати у складі Верховної Ради».

Рух веде консультації

Лідер Народного Руху В'ячеслав Чорновіл на своїй прес-конференції підкреслив, що не бачить можливості співпраці з комуністами. На його думку, ця партія не виражає інтереси Української держави, бо це — не українські комуністи. Понад те, В'ячеслав Чорновіл заявив, що «взагалі хочемо розглянути їхню програму і заборонити їхню діяльність».

Лідер Руху ще раз висловив переконання, що розклад сил у парламенті вирішуватиме позиція партії «Громада» і безпартійних. Водночас він повідомив, що Рух веде консультації із НДП, ПЗУ та СДПУ(о), а також «сватає» у свою фракцію депутатів, партії і об'єднання яких не подолали чотиривідсотковий рубіж. Зокрема, були названі прізвища Віктора Шишкіна та Івана Біласа.

В'ячеслав Чорновіл не приховував: «Ми ставимо питання, щоб керувати областями, де отримали перемогу». Він ще раз підтвердив прагнення Руху виставити свою кандидатуру на президентських виборах.

А до цього з журналістами розмовляв міністр закордонних справ Геннадій Удовенко, який пройшов до Верховної Ради за списком НРУ. Зокрема, він повідомив, що перейде на постійну роботу в парламент. А також наголосив, що «вибори пройшли за кращими світовими зразками».

***

Варто додати, що прес-конференції відбулися у рамках роботи прес-клубу Асоціації засобів масової інформації.

Володимир КОРОЛЮК.

Область чекає не тільки кадрових змін

Минулої суботи в Дніпропетровську побував Президент України Леонід Кучма. Керівникам обласних і міських інстанцій, райдержадміністрацій, підприємств, а також депутатам парламенту й обласної ради він представив нового голову обласної державної адміністрації Олександра Васильовича Мигдєєва. Останній, у свою чергу, не приховав, що з його призначенням в області неминучі й інші кадрові зміни. Вдруге, по суті, за короткий термін.

Те, що попередника Мигдєєва Віктора Забару буде увільнено, тут знали ще і «знали» ще тижнів зо три тому. Здивував лише вибір наступника. Зате підтвердилися мотиви, з яких Віктору Забарі відмовили в довір'ї. Якщо і промисловість, і аграрний сектор донедавна такої потужної області, як Дніпропетровська, сьогодні в занепаді набагато глибшому, ніж в інших регіонах, то які справді можуть бути вагання? Але Президент Леонід Кучма назвав й іншу причину свого незадоволення Віктором Миколайовичем, котра також не становила тут великого секрету. Забара, сказав Леонід Данилович, «не витримав випробування виборами, програв їх, по суті, одній політичній партії — «Громаді» та її лідеру Павлові Лазаренку».

Отож кадрові зміни на рівні глав обласних держадміністрацій, які почалися і ще триватимуть, про це теж заявив Леонід Кучма, пов'язані з підсумками недавніх парламентських виборів, котрі явно не влаштовують нинішню виконавчу владу. Це ще раз підкреслює приклад Дніпропетровщини. Крім того, зміни ці відбуваються упереджувально в «інтересах» майбутніх президентських виборів, коли Леонід Данилович і його оточення будуть зацікавлені в дійовішому контролі над волевиявленням народу. Вдруге, навіть пообіцяв Президент, більше нікому не вдасться обдурити виборців(!).

А хто такий Олександр Мигдєєв, який замінив Віктора Забару? Можна сказати, що давній знайомий Леоніда Кучми. Теж виходець з ракетно-космічного Південного машинобудівного заводу. Щоправда, з 1981 по 1989 рік Олександр Васильович очолював Дніпропетровський міськвиконком. Досить успішно, до речі. Запам'ятався городянам, зокрема, кількома помітними новобудовами. Це при ньому і метро почали споруджувати. Але потім якось тихо і трохи несподівано Мигдєєв повернувся на завод.

І тепер його ім'я для багатьох тут нове і незнайоме. Доки Леонід Кучма виступав з трибуни, у залі з'ясовували, хто пам'ятає Олександра Васильовича. Ще по-різному реагували на те, що Мигдєєв, якому незабаром виповниться 60 літ, зовні надто втомлений. Одних це тішило, інших насторожувало: чи зможе виправдати надії, які покладає на нього Президент?

Але це реакція учасників активу. Щодо реакції населення області, то поки що можна сказати єдине: люди чекають не тільки кадрових змін, а й поліпшення економічно-соціальної ситуації. Нинішня їх не влаштовує зовсім. Мабуть, ще більше, ніж Президента — підсумки парламентських виборів.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

СМІТНИК... У ПОЗОЛОЧЕНІЙ ОБГОРТЦІ

(Початок на 1-й стор.).

Духмяно тліє овечий кожух

Якось на Різдвяні свята завітав у гості до маминої подруги. Тітка з радості почала накривати стола. З приповідками, коментарями що де брала і по чому і яке воно оте закордонне все файне і значно дешевше, ніж наше. Справді, на столі з'явилися молдавський «Білий лелека», європейське «Роше», угорський сік, прибалтійські креветки, польські кури, тушонка. Для рідкого гостя тітка припасла навіть сигарети. Теж не якоїсь там кам'янецької фабрики. А отого імпортного «Президента».

У гостинних селах Наддністрянщини вже так заведено з діда-прадіда, що гість має скуштувати всього, що зладнала господиня. Відмова сприйматиметься як образа, неповага до жіночої праці і зневага до господаря. Поласувавши європейськими стравами, аж ніяк не смачнішими за вітчизняні, взявся за «Президента». Тільки-но запалив сигарету, як здалося, що десь поруч овечий кожух тліє.

Викинувши не одну зарплату на нормального «Президента», закортіло будь-що з'ясувати, хто запакував у коробку курячий послід. Кодована позначка свідчила, що продукт вироблено в Польщі. Правда, кіоскер, де придбала сигарети тітка, засвідчив інше: цим «Президентом» отоварився в Туреччині.

Така плутанина цілком імовірна. Скажімо, ще й досі в Україні розповсюджується «Yves Roche» як шампанське французької фірми «Андре Гастон» із сертифікатом відповідності Держстандарту України за № UA-1/003 від 12.06.95. Насправді це не шампанське, і аж ніяк не французьке. І жодний держстандарт сертифікату на ці помиї не видавав. Мало того, законодавством європейського співробітництва продукти типу «Роше» взагалі заборонені до реалізації і підлягають утилізації.

Щоправда, цей напій особливої шкоди здоров'ю не завдає. Але ж контрабандно завозять і небезпечнішу випивку. Пригадую, один з голів колгоспів Лановецького району Тернопільської області збирався відзначити день народження. Аби власне свято не перетворювати на весілля, запросив тільки десять своїх колег. Звісно, невелике коло гостей господар хотів пригостити якнайкраще. Тож придбав до столу імпортну горілку. Для восьми вона стала фатальною. Лікарям вдалося врятувати від отруєння тільки двох із десяти. Не ліпша ситуація склалася минулого року з таким питвом на Буковині. Більше сотні чоловік потрапили з отруєнням у реанімаційні відділення, а чотирьох так і не вдалося повернути до життя.

Скажете, то було колись. Але й сьогодні тиха смерть блукає нашими ринками та магазинами. Он у грудні до нас завезли з Естонії креветки «Норвезькі». Не в якомусь там лантусі, а тоннами. Так ось у цьому, так би мовити, продукті харчування виявлено перевищення у десять разів максимально допустимого вмісту миш'яку, сполуки, що навіть у незначній кількості гальмує життєздатність мозку. То можна передбачити наслідки для людини, котра добряче посмакувала б заморським делікатесом.

А подивіться на прилавки будь-якого міста і містечка. Вони запруджені імпортними курячими продуктами. І ніхто не задумувався, а чому це Захід так щиро їх нам пропонує? Адже то тільки ми все ліпше віддаємо комусь, а на Заході навпаки все ліпше — собі. Відповідь на це сакраментальне запитання нещодавно прийшла з Лондона, від Міжнародної гільдії споживачів на адресу Хмельницького міського товариства споживачів. Ось про що в ній ідеться: «Домашня птиця у багатьох розвинених країнах нині інфікована сальмонелою. В Європі 75% курчат, що їх продають, інфіковані, у Південній Америці — 60%.

WHO звертає увагу на те, що Європа страждає від епідемії сальмонельозу. Навіть у такій розвиненій країні, як Велика Британія, влада визнала, що проблема забруднення продуктів харчування не контролюється». В іншому документі співтовариство споживачів визнає, що в Україну ввозять продукти значно нижчої якості, ніж їх реалізує на внутрішньому ринку товаровиробник. А буває, що окремі корпорації намагаються закинути на ринок продукцію, що підлягає знищенню. Натомість у рекламних етикетках подається інформація, що аж ніяк не відповідає дійсності. Потік харчових відходів в Україну за минулий рік зріс у півтора раза. За прикладами не треба далеко ходити. Через дорогу від корпункту у Хмельницькому — товариство захисту прав споживачів. Ось протокол досліджень харчових продуктів № 166. У ньому записано: 5-зірковий болгарський коньяк «Пліска» ємкістю 0,5 літра із вмістом спирту 40%. Фактично лабораторні дослідження засвідчили, що спирту в «коньяку» всього 28 відсотків, а питво має запах не коньяку, а фруктової есенції. Такий сурогат, стверджують у товаристві, часто-густо трапляється на Хмельниччині і в ємкостях з наклейками «Белый аист». Та це ще не все. Найбільш гнітюче враження справила виставка, влаштована Хмельницьким центром стандартизації, метрології та сертифікації Держстандарту України, на якій «засвітили» значно солідніший перелік фальсифікованої та недоброякісної імпортної продукції. Крім одинадцяти сортів соків, до десятка різновидів напоїв під шампанське, на вітрині браку можна було побачити «Nescafe», «Jakobs cafe», «Dilmah», «Tarang», «Ceylon», «Colden nuts» і навіть «Водку СТАЛИН».

Окрім імпортного спиртного, м'ясопродуктів, що приваблюють дешевими цінами дорослих, є на ринках і продукти, що особливо небезпечні для малят. На виставці «ширнепотребу» й різні йогурти, цукерки, в яких натуральні продукти підмінені наповнювачами, барвниками тощо з мінімальним вмістом натуральної сировини. Доцент кафедри дитячих хвороб Чернівецького медінституту Таміла Сорокман зазначила недвозначно:

— Після масового ввозу в Буковину імпортного харчу у десятків наших пацієнтів виявлено виразки шлунку, коліти, гострі форми гепатиту, які раніше ніколи не вражали наймолодших громадян нашого краю.

Так мене люблять, що за кулаками й світу не видно

Ця приказка якоюсь мірою характеризує любов наших державних мужів до вітчизняного товаровиробника. Сьогодні під прикриттям цієї дзвінкої фрази твориться все що завгодно. Скажімо, наповнювачі, штучні барвники, синтетичні добавки випускають західні підприємства, що спеціалізуються на поставках у малорозвинені країни Азії та Африки. І ось, щоб відкрити кордон цій продукції і в Україну, МОЗ видає ще 23 липня 1996 року наказ № 222 «Про затвердження санітарних правил і застосування харчових добавок», яким і відкриває шлях майже 400 назвам продуктових сумішей. Цікаво, що серед цього переліку є й такі різновиди, що не передбачені для реалізації навіть світовим Кодексом Аліментаріус. Слід також зауважити, що такі накази підлягають державній реєстрації у Мін'юсті за узгодження із зацікавленими відомствами. Як свідчить доповідна від 25 березня 1997 року на адресу тодішнього віце-прем'єр-міністра Василя Дурдинця за підписами голів Держстандарту, Держхарчопрому, УСПП, в.о. міністра Мінсільгосппроду, заступника голови Держсадвинпрому, наказ не узгоджували з відомствами, а саме «набрання чинності цим наказом матиме негативні наслідки для економічної безпеки держави».

Після таких серйозних висновків серйозних людей і звернення до рішучого Василя Васильовича всі сподівалися, що наказ наказав довго жити. І негайно, оскільки це загрожує економічній безпеці держави. Але... Якби не ці кляті «але» ми, певно, сьогодні таки краще жили б. Бо через ті «але» наказ ще довго жив (а можливо, і ще живе). Так, у вересні минулого року депутат Верховної Ради Г. Манчуленко отримав на свій запит про неправомірне прийняття наказу № 222 таку відповідь: дія наказу тимчасово припинена наказом № 21 від 15.07.97.

Ну що ж, скаже читач, нехай із запізненням, але високоповажний пан Сердюк виправив ситуацію. У житті все трапляється, міністерство велике, можливо, хтось і умисне підставив міністра. Та, на превеликий подив, ще за два місяці з'ясовується, що наказ чинний. І це своїм офіційним підписом підтвердив 29 жовтня 1997 року заступник міністра юстиції пан Стичинський.

Як це розуміти: депутату Верховної Ради пишемо одне, а на практиці — інше? Можливо, знову щось переплуталось у міністерських коридорах? Та відкритий лист від 23 грудня 1997 року до Президента України за підписом чотирьох міністрів, двох голів комітетів з'ясував ситуацію. Виявляється, пан Сердюк горою стоїть за економічне процвітання України. От тільки закон «Про якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини», який поклав контроль за проведенням сертифікатизації на Держстандарт України, йому перешкоджає. І не тільки йому. «Нинішній механізм сертифікатизації особливо негативно впливає на розвиток інвестиційного імпорту (обладнання, устаткування, нові технологічні лінії) в Україну, що, у свою чергу, істотно гальмує процеси розвитку іноземного інвестування в економіку України, технічного переозброєння вітчизняного виробництва, розвитку малого та середнього бізнесу». Читаєш цього листа і серце мліє. Які масштабні помисли у міністра охорони здоров`я!

Насправді увесь той багатослівний текст можна викласти однією фразою: пане Президенте, поверніть нам право роздавати право, урізане законом. І стане всім зрозуміло, хто чого хоче, хто чого вартий. Скажімо, після набрання чинності законом Держмиткому буде за чим шкодувати. Бо ж не з неба падали вагони з польською тушонкою, яку реалізували в Україні півтора року, хоч вона мала бути утилізована за європейськими законами самим товаровиробником. І аналогічних контрабандно-небесних проникнень можна наводити чимало. Звичайно, по-людськи можна зрозуміти відомчий інтерес кожного, і він чітко простежується. Але, вибачте, якщо ми таки кажемо, що хочемо жити у правовій державі, то давайте після прийняття закону його виконувати, а не спонукати Президента до прийняття підзаконних актів, які повернули б урізані права.

Ой, чиїм голосом наш птах співає?

Їй-богу, був би жінкою, закохався б у нього. Такий милий, скромний і водночас із почуттям власної гідності. А як розумно говорить! І все про Україну, про її знедолену економіку, закликає всенький люд підтримувати аж двома руками. Як чув ті речі, не міг очей відвести від голубого ящика, серце прикипало. О, думаю собі, росте гарна президентська зміна, що таки витягне нас із прірви.

Довго так думав, аж поки до рук не потрапили урядові документи. З них і з'ясувалося, що міністерські чолобитні на ім'я Президента на «захист інвестицій» були опубліковані саме за письмовою рекомендацією цього високоповажного пана. Щоправда, така ідея захисту інвестиційного клімату спала на його власну думку не випадково. За підказкою босів із західних фірм. Та не тих, що збираються запускати нові технологічні лінії на підприємствах, налагоджувати машинобудування, перепрофільовувати заводи. А тих, хто торгує жуйками, цукерками, напоями, синтетичними миючими засобами тощо.

Пронюхавши, що буде прийнято закон про обов'язкову сертифікацію продуктів харчування й для імпортерів, жувачні королі заволали:

— Дискримінація! Ми прийшли в Україну, щоб прокласти шлях для завтрашніх інвестицій! А ви нас в один ряд зі своїми...

О, яке лукавство! А подивіться-но на оту супердержаву. Чи хоч одному імпортеру вона зробила хоч якісь пільги на шкоду власному товаровиробникові?! Або ж візьмемо західні кредити, про які так галасливо хвалилися до останнього часу в уряді. Скільки реальних грошей надійшло? Копійки. А всі задекларовані суми країни-кредитори передають своїм промисловцям для виготовлення і постачання в Україну техніки вчорашнього покоління. А ми що робимо?

Впустивши в державу сурогатний напівціновий імпорт, ми розтрощили вщент свого товаровиробника під лукавим закликом: «Треба вчитися у Заходу виживати в умовах конкуренції». Порада виробничникам слушна. Але це в першу чергу стосується і влади. За прикладом тих самих західних держав стояти міцно на сторожі інтересів своєї держави. Зверніть увагу, якщо між країнами «великої сімки» іноді б'ються горщики, то не з політичних мотивів, а саме з питань захисту власного товаровиробника.

Сьогодні через беззубість влади Україна стала європейським смітником. Єдиний орган, який намагається за підтримки депутатського корпусу якось протистояти цій навалі — Державний комітет України зі стандартизації, метрології та сертифікації. Саме завдяки його керівникові — Тетяні Кисельовій, її наполегливості і рішучості сьогодні розглядається питання про приєднання України до міжнародної організації торгівлі ГАТ-СОТ як рівноправної держави, а не колоніального додатку, як це хочеться деяким трансконтинентальним корпораціям. Завдяки Держстандарту сьогодні вже 33 країни світу уклали з Україною угоди про взаємне визнання сертифікації.

Звісно, єдиний документ, що засвідчує право торгівлі, багатьох не влаштовує навіть в Україні. Саме тому сьогодні йде рішуча атака на цю тендітну, але мужню жінку. І для такої аж ніяк не джентльменської справи залучилися навіть солідні іноземні радники. Обходячи урядові домовленості про сертифікацію, нині торується дорога до комісії Кучма—Гор про відхилення сертифікації в Україні експортної продукції харчування, торпедується прийняття антидемпінгового законодавства тощо...

Отже, якщо і надалі справи підуть такими темпами, Закон України «Про якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини» буде чинний лише для внутрішнього товаровиробника, якого остаточно знищать. Тож із чийого голосу співають чини у верхніх ешелонах влади, чиїми синами вони є насправді, про чию економіку турбуються?..

Михайло ВАСИЛАШКО.

Тернопіль—Чернівці—Хмельницький—Київ.

P. S. Поки матеріал готували до друку, у Вашингтоні вже відбулося перше засідання комісії Кучма—Гор. За повідомленнями українських інформагентств, там розпочався перший раунд переговорів щодо пільг західним бізнесменам на українському ринку харчових продуктів. Наступне засідання відбудеться в Києві найближчим часом. Схоже, передбачення, які висловив наш кореспондент, можуть бути цілком слушними.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про відходи

Цей Закон визначає правові, організаційні та економічні засади діяльності, пов`язаної із запобіганням або зменшенням обсягів утворення відходів, їх збиранням, перевезенням, зберіганням, обробленням, утилізацією та видаленням, знешкодженням та захороненням, а також з відверненням негативного впливу відходів на навколишнє природне середовище та здоров`я людини на території України.

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів

У цьому Законі наведені нижче основні терміни вживаються в такому значенні:

відходи — будь-які речовини, матеріали і предмети, що утворюються у процесі людської діяльності і не мають подальшого використання за місцем утворення чи виявлення та яких їх власник позбувається, має намір або повинен позбутися шляхом утилізації чи видалення;

небезпечні відходи — відходи, фізичні, хімічні чи біологічні характеристики яких створюють чи можуть створити значну небезпеку для навколишнього природного середовища та здоров`я людини та які потребують спеціальних методів і засобів поводження з ними;

виробник відходів — фізична або юридична особа, діяльність якої призводить до утворення відходів;

поводження з відходами — дії, спрямовані на запобігання утворенню відходів, їх збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізацію, видалення, знешкодження і захоронення, включаючи контроль за цими операціями та нагляд за місцями видалення;

збирання відходів — діяльність, пов`язана з вилученням, накопиченням і розміщенням відходів у спеціально відведених місцях чи об`єктах, включаючи сортування відходів з метою подальшої утилізації чи видалення;

зберігання відходів — тимчасове розміщення відходів у спеціально відведених місцях чи об`єктах (до їх утилізації чи видалення);

оброблення (перероблення) відходів — здійснення будь-яких технологічних операцій, пов`язаних із зміною фізичних, хімічних чи біологічних властивостей відходів, з метою підготовки їх до екологічно безпечного зберігання, перевезення, утилізації чи видалення;

перевезення відходів — транспортування відходів від місць їх утворення або зберігання до місць чи об`єктів оброблення, утилізації чи видалення;

транскордонне перевезення відходів — транспортування відходів з території, на/або через територію України, на територію або через територію іншої держави;

утилізація відходів — використання відходів як вторинних матеріальних чи енергетичних ресурсів;

видалення відходів — здійснення операцій з відходами, що не призводять до їх утилізації;

знешкодження відходів — зменшення чи усунення небезпечності відходів шляхом механічного, фізико-хімічного чи біологічного оброблення;

захоронення відходів — остаточне розміщення відходів при їх видаленні у спеціально відведених місцях чи на об`єктах таким чином, щоб довгостроковий шкідливий вплив відходів на навколишнє природне середовище та здоров`я людини не перевищував установлених нормативів;

об`єкти поводження з відходами — місця чи об`єкти, що використовуються для збирання, зберігання, оброблення, утилізації, видалення, знешкодження та захоронення відходів;

спеціально відведені місця чи об`єкти — місця чи об`єкти (місця видалення відходів, полігони, комплекси, споруди, ділянки надр тощо), на використання яких отримано дозвіл спеціально уповноважених органів на видалення відходів чи здійснення інших операцій з відходами;

Державний класифікатор відходів — систематизований перелік кодів та назв відходів, призначений для використання в державній статистиці з метою надання різнобічної та обгрунтованої інформації про утворення, накопичення, оброблення (перероблення), знешкодження та видалення відходів.

Стаття 2. Законодавство про відходи

Законодавство про відходи складається із законів України «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про поводження з радіоактивними відходами», Кодексу України про надра, цього Закону та інших нормативно-правових актів.

Стаття 3. Завдання законодавства про відходи

Основними завданнями законодавства про відходи є:

а) визначення основних принципів державної політики у сфері поводження з відходами;

б) правове регулювання відносин щодо діяльності у сфері поводження з відходами;

в) визначення основних умов, вимог і правил щодо екологічно безпечного поводження з відходами, а також системи заходів, пов`язаних з організаційно-економічним стимулюванням ресурсозбереження;

г) забезпечення мінімального утворення відходів, розширення їх використання у господарській діяльності, запобігання шкідливому впливу відходів на навколишнє природне середовище та здоров`я людини.

Стаття 4. Сфера дії Закону

Цей Закон регулює відносини, пов`язані з утворенням, збиранням, перевезенням, зберіганням, обробленням, утилізацією, видаленням, знешкодженням та захороненням відходів, що утворюються в Україні, перевозяться через її територію, ввозяться на територію України чи вивозяться з неї.

Особливості регулювання відносин щодо поводження з невловлюваними газоподібними речовинами, що викидаються безпосередньо у повітря, речовинами, що скидаються із стічними водами у водні об`єкти (крім тих, які акумулюються і підлягають вивезенню у спеціально відведені місця складування), радіоактивними відходами і речовинами, забрудненими ними, розкривними породами гірничодобувних підприємств, які за технологією зворотного відвалоутворення використовуються для закладення виробленого простору, та іншими відходами визначається відповідними законами.

Стаття 5. Основні принципи і напрями державної політики у сфері поводження з відходами

Основними принципами державної політики у сфері поводження з відходами є пріоритетний захист навколишнього природного середовища та здоров`я людини від негативного впливу відходів, забезпечення ощадливого використання матеріально-сировинних та енергетичних ресурсів, науково обгрунтоване узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства щодо утворення та використання відходів з метою забезпечення його сталого розвитку.

До основних напрямів державної політики щодо реалізації зазначених принципів належить:

а) забезпечення повного збирання і своєчасного знешкодження та видалення відходів, а також дотримання правил екологічної безпеки при поводженні з ними;

б) зведення до мінімуму утворення відходів та зменшення їх небезпечності;

в) забезпечення комплексного використання матеріально-сировинних ресурсів;

г) сприяння максимально можливій утилізації відходів шляхом прямого повторного чи альтернативного використання ресурсо-цінних відходів;

д) забезпечення безпечного видалення відходів, що не підлягають утилізації, шляхом розроблення відповідних технологій, екологічно безпечних методів та засобів поводження з відходами;

е) організація контролю за місцями чи об`єктами розміщення відходів для запобігання шкідливому впливу їх на навколишнє природне середовище та здоров`я людини;

є) здійснення комплексу науково-технічних та маркетингових досліджень для виявлення і визначення ресурсної цінності відходів з метою їх ефективного використання;

ж) сприяння створенню об`єктів поводження з відходами;

з) забезпечення соціального захисту працівників, зайнятих у сфері поводження з відходами;

и) обов`язковий облік відходів на основі їх класифіації та паспортизації.

Стаття 6. Стандартизація у сфері поводження з відходами

Стандартизації підлягають поняття та терміни, що використовуються у сфері поводження з відходами, вимоги до класифікації відходів та їх паспортизації, способи визначення складу відходів та їх небезпеки, методи контролю за станом накопичувачів, вимоги щодо безпечного поводження з відходами, які забезпечують запобігання негативному впливу їх на навколишнє природне середовище та здоров`я людини, а також вимоги щодо відходів як вторинної сировини.

Стаття 7. Нормування у сфері поводження з відходами

У сфері поводження з відходами встановлюються такі нормативи:

- граничні показники утворення відходів у технологічних процесах;

- питомі показники утворення відходів, використання та втрат сировини у технологічних процесах;

- інші нормативи, передбачені законодавством.

Нормативи у сфері поводження з відходами розробляються відповідними міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, підприємствами, установами та організаціями за погодженням із спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері поводження з відходами.

РОЗДІЛ ІІ. ВІДНОСИНИ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ВІДХОДИ

Стаття 8. Відходи як об`єкт права власності

Відходи є об`єктом права власності.

Право власності на відходи може переходити від однієї особи до іншої в порядку, передбаченому законом.

Стаття 9. Суб`єкти права власності на відходи

Суб`єкти права власності на відходи є громадянами України, іноземці, особи без громадянства, підприємства, установи та організації усіх форм власності, територіальні громади, Автономна Республіка Крим і держава.

Територіальні громади є власниками відходів, що утворюються на об`єктах комунальної власності чи знаходяться на їх території і не мають власника або власник яких невідомий (безхазяйні відходи).

Держава є власником відходів, що утворюються на об`єктах державної власності чи знаходяться на території України і не мають власника або власник яких невідомий (крім відходів, зазначених у частині другій цієї статті), а також в інших випадках, передбачених законом. Від імені держави управління відходами, що є державною власністю, здійнюється Кабінетом Міністрів України відповідно до закону.

Суб`єкти права власності володіють, користуються і розпоряджаються відходами в межах, визначених законом.

Стаття 10. Перехід права власності на відходи у процесі приватизації державних підприємств

У разі приватизації державних підприємств, на яких накопичено певні обсяги відходів, право власності на відходи та відповідальність за заподіяну ними шкоду здоров`ю людей, майну фізичних або юридичних осіб та навколишньому природному середовищу переходить до нових власників, якщо інше не передбачено законом або умовами приватизації цих підприємств.

Умовами приватизації може бути передбачена солідарна відповідальність попереднього власника та власника приватизованого підприємства.

Стаття 11. Перехід права власності на відходи в результаті зміни власника чи користувача земельної ділянки

При зміні власника чи користувача земельної ділянки, на якій розміщені відходи, питання про право власності на відходи вирішується окремо, відповідно до закону.

Стаття 12. Безхазяйні відходи та особливості управління ними

Відходи, що не мають власника або власник яких невідомий, вважаються безхазяйними. Порядок виявлення та обліку безхазяйних відходів визначається Кабінетом Міністрів України.

Визначення режиму використання безхазяйних відходів покладається на місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, якщо інше не передбачено законом.

Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування ведуть облік безхазяйних відходів і несуть відповідальність за додержання умов поводження з ними та запобігання негативному впливу їх на навколишнє природне середовище і здоров`я людей.

Власники або користувачі земельних ділянок, на яких виявлено відходи, що не належать їм, зобов`язані повідомити про них відповідний місцевий орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, які зобов`язані вжити заходів до визначення власника відходів, класу їх небезпеки, обліку та прийняти рішення щодо поводження з ними.

РОЗДІЛ ІІІ. СУБ`ЄКТИ У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ, ЇХ ПРАВА ТА ОБОВ`ЯЗКИ

Стаття 13. Суб`єкти у сфері поводження з відходами

Суб`єктами у сфері поводження з відходами є громадяни України, іноземці та особи без громадянства, а також підприємства, установи та організації усіх форм власності, діяльність яких пов`язана із поводженням з відходами.

Стаття 14. Права громадян України, іноземців та осіб без громадянства у сфері поводження з відходами

Громадяни України, іноземці та особи без громадянства у сфері поводження з відходами мають право на:

а) безпечні для їх життя та здоров`я умови при здійсненні операцій щодо поводження з відходами;

б) одержання в установленому порядку повної та достовірної інформації про безпеку об`єктів поводження з відходами як тих, що експлуатуються, так і тих, будівництво яких планується;

в) відвідування в установленому порядку спеціально відведених місць чи об`єктів поводження з відходами;

г) участь в обговоренні питань, пов`язаних із розміщенням, проектуванням, спорудженням та експлуатацією об`єктів поводження з відходами;

д) екологічне страхування відповідно до законодавства України;

е) відшкодування шкоди, заподіяної їх здоров`ю та майну внаслідок порушення законодавства про відходи.

Стаття 15. Обов`язки громадян України, іноземців та осіб без громадянства у сфері поводження з відходами

Громадяни України, іноземці та особи без громадянства зобов`язані:

а) дотримуватися вимог цього Закону та інших нормативно-правових актів у сфері поводження з відходами;

б) вносити в установленому порядку плату за користування послугами підприємств, установ та організацій, що займаються збиранням, зберіганням, перевезенням, знешкодженням, видаленням і захороненням відходів;

в) виконувати інші обов`язки, передбачені законодавством, щодо запобігання забрудненню навколишнього природного середовища відходами.

Стаття 16. Права підприємств, установ та організацій у сфері поводження з відходами

Підприємства, установи та організації усіх форм власності у сфері поводження з відходами мають право на:

а) одержання в установленому порядку інформації про технології утилізації відходів, будівництво та експлуатацію об`єктів поводження з відходами;

б) зберігання відходів у спеціально відведених місцях чи об`єктах відповідно до санітарних норм і правил утримання територій;

в) внесення пропозицій, пов`язаних з розміщенням, проектуванням, будівництвом та експлуатацією об`єктів поводження з відходами;

г) одержання в установленому порядку пільг у разі участі у створенні об`єктів поводження з відходами;

д) участь у розробленні місцевих, регіональних та загальнодержавної програм поводження з відходами.

Стаття 17. Обов`язки підприємств, установ та організацій у сфері поводження з відходами

Підприємства, установи та організації усіх форм власності у сфері поводження з відходами зобов`язані:

а) запобігати утворенню та зменшувати обсяги утворення відходів;

б) забезпечувати приймання та утилізацію використаних вітчизняних та імпортних пакувальних матеріалів і тари, в яких знаходилась продукція підприємств, установ чи організацій, або укладати угоди з відповідними організаціями на її збирання та утилізацію;

в) визначати склад і властивості відходів, що утворюються, а також, за погодженням із спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері поводження з відходами, ступінь їх небезпечності для навколишнього природного середовища та здоров`я людини;

г) на основі матеріально-сировинних балансів виробництва виявляти і вести первинний поточний облік кількості, типу і складу відходів, що утворюються, збираються, перевозяться, зберігаються, обробляються, утилізуються, знешкоджуються та видаляються, і подавати щодо них статистичну звітність у встановленому порядку;

д) забезпечувати повне збирання, належне зберігання та недопущення знищення і псування відходів, що мають ресурсну цінність та підлягають утилізації;

е) брати участь у будівництві об`єктів поводження з відходами;

є) здійснювати організаційні, науково-технічні та технологічні заходи для максимальної утилізації відходів, реалізації чи передачі їх іншим споживачам або підприємствам, установам та організаціям, що займаються збиранням, обробленням та утилізацією відходів, а також забезпечувати за власний рахунок екологічно обгрунтоване видалення тих відходів, що не підлягають утилізації;

ж) не допускати змішування відходів, якщо це не передбачено існуючою технологією та ускладнює поводження з відходами або не доведено, що така дія відповідає вимогам підвищення екологічної безпеки;

з) не допускати зберігання та видалення відходів у несанкціонованих місцях чи об`єктах;

и) здійснювати контроль за станом місць чи об`єктів розміщення власних відходів;

і) своєчасно в установленому порядку вносити плату за розміщення відходів;

ї) надавати місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування, спеціально уповноваженим органам виконавчої влади у сфері поводження з відходами інформацію про відходи та пов`язану з ними діяльність, у тому числі про випадки несанкціонованого попадання відходів у навколишнє природне середовище та вжиті щодо цього заходи;

й) призначати відповідальних осіб у сфері поводження з відходами;

к) забезпечувати розробку в установленому порядку та виконання планів організації роботи у сфері поводження з відходами;

л) відшкодовувати шкоду, заподіяну навколишньому природному середовищу, здоров`ю та майну громадян, підприємствам, установам та організаціям внаслідок порушення встановлених правил поводження з відходами, відповідно до законодавства України;

м) забезпечувати професійну підготовку, підвищення кваліфікації та проведення атестації фахівців у сфері поводження з відходами;

н) виконувати інші обов`язки, передбачені законодавством, щодо запобігання забрудненню навколишнього природного середовища відходами.

РОЗДІЛ IV. КОМПЕТЕНЦІЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ

Стаття 18. Компетенція Кабінету Міністрів України у сфері поводження з відходами

До компетенції Кабінету Міністрів України у сфері поводження з відходами належить:

а) реалізація державної політики у сфері поводження з відходами;

б) забезпечення розроблення і виконання загальнодержавних і міждержавних програм поводження з відходами і запровадження маловідходних та енергозберігаючих технологій;

в) забезпечення організаційно-економічних засад у сфері впровадження маловідходних технологій, стимулювання збирання та утилізації відходів;

г) координація роботи міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади у сфері поводження з відходами;

д) затвердження порядку надання дозволів та встановлення умов збирання відходів;

е) затвердження переліку небезпечних відходів;

є) затвердження переліку відходів, транскордонне перевезення і видалення яких підлягає державному регулюванню, та організація контролю за їх перевезенням і видаленням;

ж) затвердження переліку видів ресурсно-цінних відходів, на які поширюється дозвільний порядок надання права на їх збирання та заготівлю;

з) затвердження переліку операцій, пов`язаних з утилізацією та видаленням відходів;

и) забезпечення створення в Україні об`єктів для захоронення небезпечних відходів, що не підлягають знешкодженню та утилізації;

і) визначення порядку обліку утворення, утилізації та видалення відходів;

ї) організація підготовки фахівців у сфері поводження з відходами;

й) забезпечення участі України у міжнародному співробітництві у сфері поводження з відходами.

Кабінет Міністрів України може здійснювати й інші повноваження у сфері поводження з відходами відповідно до законів України.

Стаття 19. Повноваження Автономної Республіки Крим у сфері поводження з відходами

До повноважень Автономної Республіки Крим у сфері поводження з відходами належить:

а) виконання Конституції та законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, інших центральних органів виконавчої влади;

б) участь у формуванні державної політики у сфері поводження з відходами;

в) здійснення заходів у сфері поводження з відходами відповідно до законодавства України;

г) забезпечення виконання на території Автономної Республіки Крим загальнодержавних програм та програм поводження з відходами;

д) затвердження та забезпечення виконання програм Автономної Республіки Крим щодо поводження з відходами;

е) координація і сприяння розробленню місцевих програм поводження з відходами;

є) контроль за виконанням на території Автономної Республіки Крим загальнодержавних програм та програм Автономної Республіки Крим поводження з відходами;

ж) контроль за дотриманням законодавства підприємствами, установами, організаціями та громадянами, які здійснюють діяльність у сфері поводження з відходами на території Автономної Республіки Крим.

Законами України до повноважень Автономної Республіки Крим можуть бути віднесені й інші повноваження у сфері поводження з відходами.

Стаття 20. Повноваження місцевих державних адміністрацій у сфері поводження з відходами

До повноважень місцевих державних адміністрацій у сфері поводження з відходами належить:

а) виконання Конституції та законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, інших центральних органів виконавчої влади;

б) участь у розробленні загальнодержавних програм раціонального використання відходів і вжиття необхідних заходів для запровадження маловідходних та енергозберігаючих технологій;

в) організація розроблення та здійснення регіональних і місцевих програм поводження з відходами, а також забезпечення реалізації загальнодержавних програм;

г) координація та сприяння розвитку підприємницької діяльності у сфері поводження з відходами;

д) здійснення контролю за використанням відходів з урахуванням їх ресурсної цінності та вимог безпеки для здоров`я людей і навколишнього природного середовища;

е) здійснення контролю за діяльністю об`єктів поводження з відходами;

є) взаємодія з органами місцевого самоврядування;

ж) розроблення схем санітарного очищення населених пунктів;

з) організація та сприяння створенню спеціалізованих підприємств усіх форм власності для збирання, оброблення, утилізації та видалення відходів, а також для виготовлення, монтажу та сервісного обслуговування відповідного устаткування;

и) залучення та об`єдання на договірних засадах коштів підприємств, установ, організацій та громадян, місцевого бюджету і позабюджетних фондів для фінансування будівництва нових, розширення та реконструкції діючих об`єктів, поводження з відходами, а також для вивчення можливості утилізації відходів, їх маркетингу тощо;

і) складання і ведення реєстру об`єктів утворення, оброблення та утилізації відходів і реєстру місць видалення відходів;

ї) організація ведення обліку утворення, оброблення, знешкодження, утилізації та видалення відходів, їх паспортизації;

й) сприяння організації збирання і видалення побутових та інших відходів, у тому числі відходів дрібних виробників, створенню полігонів для їх захоронення, а також здійснення роздільного збирання корисних компонентів цих відходів;

к) затвердження за поданням органів Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України лімітів на утворення та розміщення відходів для підприємств, установ і організацій;

л) визначення в установленому законом порядку розміру платежів за розміщення відходів;

м) видача дозволів (ліцензій) на право ведення діяльності, пов`язаної із збиранням, заготівлею та обробленням окремих видів ресурсно-цінних відходів, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України;

н) забезпечення ліквідації несанкціонованих і неконтрольованих звалищ відходів;

о) сприяння пропагуванню законодавства про відходи серед населення, стимулювання залучення населення до збирання і заготівлі ресурсно-цінних відходів.

Під час підготовки проектів місцевих бюджетів місцеві державні адміністрації вносять пропозиції щодо залучення коштів, необхідних для здійснення заходів у сфері поводження з відходами.

Стаття 21. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері поводження з відходами

Органи місцевого самоврядування у сфері поводження з відходами забезпечують:

а) виконання вимог законодавства про відходи;

б) розроблення та затвердження схем санітарного очищення населених пунктів;

в) організацію збирання і видалення побутових відходів, у тому числі відходів дрібних виробників, створення полігонів для їх захоронення, а також організацію роздільного збирання корисних компонентів цих відходів;

г) затвердження місцевих і регіональних програм поводження з відходами та контроль за їх виконанням;

д) вжиття заходів для стимулювання суб`єктів господарювання, які здійснюють діяльність у сфері поводження з відходами;

е) вирішення питань щодо розміщення на своїй території об`єктів поводження з відходами;

є) координацію діяльності суб`єктів підприємницької діяльності, що знаходяться на їх території, в межах компетенції;

ж) визначення в установленому законом порядку розміру платежів за розміщення відходів;

з) здійснення контролю за раціональним використанням та безпечним поводженням з відходами на своїй території;

и) ліквідацію несанкціонованих и неконтрольованих звалищ відходів;

і) сприяння пропагуванню законодавства про відходи серед населення, стимулювання залучення населення до збирання і заготівлі ресурсно-цінних відходів;

ї) здійснення інших повноважень відповідно до законів України.

Органи місцевого самоврядування приймають рішення про відвід земельних ділянок для розміщення відходів і будівництва об`єктів поводження з відходами.

Стаття 22. Спеціально уповноважені органи виконавчої влади у сфері поводження з відходами

Спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері поводження з відходами є Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України та його органи на місцях, державна санітарно-епідеміологічна служба України, інші органи виконавчої влади відповідно до їх компетенції.

Стаття 23. Компетенція Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України у сфері поводження з відходами

До компетенції Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України та його органів на місцях у сфері поводження з відходами належить:

а) координація роботи інших спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері поводження з відходами та контролю за дотриманням вимог екологічної безпеки;

б) здійснення державного контролю за дотриманням вимог екологічної безпеки;

в) проведення в установленому законодавством порядку державної екологічної експертизи науково-дослідних і технологічних розробок та проектно-кошторисної документації на будівництво і реконструкцію підприємств, установок, полігонів, комплексів, споруд, інших спеціально відведених місць чи об`єктів щодо дотримання вимог законодавства та нормативів під час утворення, оброблення, утилізації та видалення відходів;

г) внесення пропозицій Кабінету Міністрів України щодо встановлення нормативів плати за розміщення відходів, затвердження загальнодержавних нормативів поводження з відходами;

д) здійснення контролю за веденням суб`єктами підприємницької діяльності первинного обліку утворення, збирання, оброблення, утилізації та видалення відходів і їх паспортизації;

е) створення інформаційно-аналітичних систем і банків даних про обсяги утворення та поводження з відходами;

є) встановлення відповідно до закону порядку здійснення операцій у сфері поводження з відходами;

ж) видача дозволів на здійснення операцій у сфері поводження з відходами;

з) видача дозволів на транскордонне перевезення відходів;

и) погодження проектів лімітів на утворення та розміщення відходів;

і) погодження місць розміщення об`єктів поводження з відходами;

ї) здійснення контролю за складанням і веденням реєстру об`єктів утворення відходів та реєстру місць видалення відходів;

й) участь у розробленні та погодженні нормативних документів, що регулюють питання поводження з відходами;

к) розроблення пропозицій щодо розміщення об`єктів для поводження з небезпечними відходами та їх перевезення по території України;

л) укладення в передбаченому законом порядку міжвідомчих міжнародних договорів України щодо співробітництва у сфері поводження з відходами та контролю за транскордонним перевезенням відходів;

м) забезпечення обміну інформацією з відповідними органами влади інших держав та міжнародними організаціями у сфері поводження з відходами.

Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України, його органи на місцях здійснюють й інші функції, передбачені цим Законом.

Стаття 24. Компетенція державної санітарно-епідеміологічної служби України у сфері поводження з відходами

До компетенції державної санітарно-епідеміологічної служби України у сфері поводження з відходами належить:

а) здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду за дотриманням державних санітарних норм, правил, гігієнічних нормативів під час утворення, збирання, перевезення, зберігання оброблення, утилізації, видалення, знешкодження та захоронення відходів, а також забезпечення у стандартах, нормах і правилах та інших нормативних документах щодо поводження з відходами вимог безпеки для здоров`я людини;

б) визначення пріоритетних заходів щодо охорони здоров`я людини від негативного впливу відходів;

в) проведення державної санітарно-гігієнічної експертизи проектно-кошторисної документації з метою визначення місць розташування та техніко-економічного обгрунтування проектів будівництва, розширення, реконструкції об`єктів поводження з відходами;

г) видача висновків державної санітарно-гігієнічної експертизи щодо об`єктів поводження з відходами;

д) встановлення санітарно-гігієнічних вимог до продукції, що виробляється з відходів, та видача гігієнічного сертифіката на неї;

е) методичне забезпечення та здійснення контролю при визначенні рівня небезпечності відходів;

є) інші функції, передбачені законами України.

Стаття 25. Компетенція інших спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері поводження з відходами

Компетенція інших спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері поводження з відходами визначається законами України.

РОЗДІЛ V. ДЕРЖАВНИЙ ОБЛІК, МОНІТОРИНГ ТА ІНФОРМУВАННЯ У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ

Стаття 26. Державний облік і паспортизація відходів

(Закінчення на 6–7-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про відходи

(Початок на 4–5-й стор.).

Державному обліку та паспортизації підлягають в обов`язковому порядку всі відходи, що утворюються на території України і на які поширюється дія цього Закону.

Державний облік та паспортизація відходів здійснюються у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Система і форми звітності, порядок надання і використання відповідної інформації про відходи, а також порядок перегляду їх номенклатури розробляються на основі державного класифікатора відходів і затверджуються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань статистики за поданням Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України та інших заінтересованих центральних органів виконавчої влади.

Стаття 27. Ведення реєстру об`єктів утворення, оброблення та утилізації відходів

З метою забезпечення збирання, оброблення, збереження та аналізу інформації про об`єкти утворення, оброблення та утилізації відходів ведеться їх реєстр, в якому визначаються номенклатура, обсяги утворення, кількісні та якісні характеристики відходів, інформація про поводження з ними та заходи щодо зменшення обсягів утворення відходів і рівня їх небезпеки.

Реєстр об`єктів утворення, оброблення та утилізації відходів ведеться на підставі звітних даних виробників відходів, відомостей спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері поводження з відходами.

Порядок ведення реєстру об`єктів утворення, оброблення та утилізації відходів визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 28. Ведення реєстру місць видалення відходів

З метою повного обліку та опису місць видалення відходів ведеться їх реєстр (як функціонуючих, так і закритих або законсервованих), а також здійснюється контроль за впливом відходів на навколишнє природне середовище та здоров`я людини, за їх кількісним і якісним складом.

Реєстр місць видалення відходів ведеться на підставі відповідних паспортів, звітних даних виробників відходів, відомостей спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері поводження з відходами. Дані реєстру підлягають щорічному уточненню.

Порядок ведення реєстру місць видалення відходів визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 29. Моніторинг місць утворення, зберігання та видалення відходів

З метою визначення та прогнозування впливу відходів на навколишнє природне середовище, своєчасного виявлення негативних наслідків, їх відвернення та подолання виробники відходів, їх власники, а також спеціально уповноважені органи виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки здійснюють моніторинг місць утворення, зберігання і видалення відходів.

Моніторинг місць утворення, зберігання і видалення відходів є складовою єдиної системи державного моніторингу навколишнього природного середовища.

Стаття 30. Інформування про вплив відходів і місць чи об`єктів їх зберігання та видалення на стан навколишнього природного середовища та здоров`я людини

Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України, державна санітарно-епідеміологічна служба України, їх органи на місцях та інші спеціально уповноважені органи виконавчої влади у сфері поводження з відходами забезпечують заінтересовані органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, громадян та їх об`єднання інформацією про розташування місць чи об`єктів зберігання і видалення відходів, їх вплив на стан навколишнього природного середовища та здоров`я людини.

РОЗДІЛ VI. ЗАХОДИ І ВИМОГИ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ АБО ЗМЕНШЕННЯ УТВОРЕННЯ ВІДХОДІВ ТА ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНОГО ПОВОДЖЕННЯ З НИМИ

Стаття 31. Заходи щодо запобігання або зменшення обсягів утворення відходів

З метою запобігання або зменшення обсягів утворення відходів та стимулювання впровадження маловідходних технологій Кабінет Міністрів України, міністерства та інші центральні і місцеві органи виконавчої влади в межах своєї компетенції здійснюють:

а) розроблення та впровадження науково обгрунтованих нормативів утворення відходів на одиницю продукції (сировини та енергії), виконання робіт і надання послуг, що регламентують їх кількісний та якісний склад, відповідно до передових технологічних досягнень;

б) періодичний перегляд встановлених нормативів утворення відходів, спрямований на зменшення їх обсягів, з урахуванням передового вітчизняного і зарубіжного досвіду та економічних можливостей;

в) встановлення на основі затверджених нормативів (питомих показників обсягів утворення відходів) лімітів на утворення відходів;

г) розроблення системи поводження з імпортними пакувальними матеріалами і тарою;

д) розроблення загальних вимог щодо поводження з побутовими відходами;

е) розроблення системи інформаційного, науково-методичного забезпечення виробників відходів відомостями про технологічні та інші можливості зменшення обсягів утворення та утилізації відходів;

є) запровадження відповідно до закону санкцій за перевищення лімітів на обсяги утворення та розміщення відходів.

Порядок розроблення, затвердження і перегляду лімітів на утворення та розміщення відходів встановлює Кабінет Міністрів України.

Стаття 32. Заходи щодо обмеження та запобігання негативному впливу відходів

З метою обмеження та запобігання негативному впливу відходів на навколишнє природне середовище та здоров`я людини забороняється:

а) вести будь-яку виробничу діяльність, пов`язану з утворенням відходів, без одержання від спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері поводження з відходами лімітів на обсяги утворення та розміщення відходів;

б) використовувати результати наукових досліджень, впроваджувати в практику винаходи, застосовувати нову техніку, імпортне устаткування, технології та системи, якщо вони не передбачають запобігання чи мінімізацію обсягів утворення відходів на всіх стадіях технологічного процесу, їх утилізацію та безпечне видалення;

в) визначати місця розміщення підприємств, установок, полігонів, комплексів та інших об`єктів поводження з відходами, проектувати та будувати регіональні і міжрегіональні комплекси оброблення, знешкодження, утилізації та видалення відходів, якщо вони не відповідають екологічним та санітарно-гігієнічним вимогам;

г) приймати рішення про розміщення і розвиток міст та інших населених пунктів без визначення технічних та інших заходів щодо створення умов для утилізації чи видалення побутових відходів;

д) вводити в дію нові і реконструйовані підприємства та інші об`єкти, не забезпечені устаткуванням і технологіями для безпечного поводження з відходами, та в разі відсутності даних, необхідних для оцінки їх впливу на навколишнє природне середовище та здоров`я людини, згідно з установленим порядком;

е) передавати чи продавати небезпечні відходи громадянам, підприємствам, установам та організаціям, якщо вони не забезпечують утилізації чи видалення цих відходів екологічно безпечним способом;

є) залучати дітей і підлітків до організованого збирання відходів (як вторинної сировини), небезпечних для здоров`я;

ж) порушувати строки переробки відходів, ввезених в Україну за відповідним дозволом як вторинну сировину.

Законодавством України можуть передбачатися й інші спеціальні заходи щодо обмеження та запобігання негативному впливу відходів на навколишнє природне середовище та здоров`я людини.

Стаття 33. Вимоги щодо зберігання та видалення відходів

Зберігання та видалення відходів здійснюються відповідно до вимог екологічної безпеки та способами, що забезпечують максимальне використання відходів чи передачу їх іншим споживачам (за винятком захоронення).

На кожне місце чи об`єкт зберігання або видалення відходів складається спеціальний паспорт, в якому зазначаються найменування та код відходів (згідно з державним класифікатором відходів), їх кількісний та якісний склад, походження, а також технічні характеристики місць чи об`єктів зберігання чи видалення і відомості про методи контролю та безпечної експлуатації цих місць чи об`єктів.

Видалення відходів здійснюється відповідно до вимог екологічної безпеки та забезпечувати за погодженням з державною санітарно-епідеміологічною службою України можливість безпечної утилізації чи захоронення залишкових продуктів.

Зберігання та видалення відходів здійснюються в місцях, визначених органами місцевого самоврядування з врахуванням вимог земельного та природоохоронного законодавства, за наявності спеціальних дозволів, у яких визначені обсяги відходів відповідно до встановлених лімітів та умови їх зберігання.

Визначені для зберігання та видалення відходів місця чи об`єкти повинні використовуватися лише для заявлених на одержання дозволу відходів.

Забороняється змішування чи захоронення відходів, для утилізації яких в Україні існує відповідна технологія.

Забороняється несанкціоноване скидання і розміщення відходів у підземних горизонтах, на території міст та інших населених пунктів, на територіях природо-заповідного фонду, на землях природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, в межах водоохоронних зон та зон санітарної охорони водних об`єктів, у інших місцях, що може створювати небезпеку для навколишнього природного середовища та здоров`я людини. Захоронення відходів у надрах допускається у виняткових випадках за результатами спеціальних досліджень з дотриманням стандартів, норм і правил, передбачених законодавством України.

Стаття 34. Загальні вимоги щодо поводження з небезпечними відходами

Юридичні та фізичні особи, діяльність яких пов`язана з поводженням із небезпечними відходами, зобов`язані забезпечити належний захист навколишнього природного середовища та людей від їх шкідливого впливу.

Всі небезпечні відходи за ступенем шкідливого впливу їх на навколишнє природне середовище та людину поділяються на класи і підлягають обліку.

Клас небезпеки відходів визначається виробником відходів на підставі відповідних нормативно-правових документів, що затверджуються спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері поводження з відходами.

Юридичні та фізичні особи — виробники (власники) небезпечних відходів повинні мати дозволи (ліцензії) на поводження з ними, які видаються відповідно до Закону України «Про підприємництво» спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері поводження з відходами. У разі недотримання вимог поводження з небезпечними відходами дозволи (ліцензії) у встановленому законом порядку зупиняються на певний час або анулюються.

Транспортування небезпечних відходів дозволяється лише за наявності їх паспорта та дозволу (ліцензії) на поводження з ними і тільки спеціально обладнаними для цього транспортними засобами.

Відповідальність за безпечне перевезення небезпечних відходів несе транспортна організація, якщо не доведе, що нестача або шкода сталася не з її вини.

Зберігання та захоронення небезпечних відходів дозволяється лише у спеціально обладнаних місцях та здійснюється на підставі дозволів, виданих у встановленому порядку. Проведення інших видів діяльності, не пов`язаної з поводженням з небезпечними відходами, на території, відведеній для їх розміщення, забороняється.

Порядок видачі ліцензій на експорт, імпорт та транзит небезпечних відходів визначається Кабінетом Міністрів України.

Спеціальні вимоги щодо поводження з небезпечними відходами визначаються відповідним законом.

Стаття 35. Регулювання збирання та заготівлі окремих видів відходів як вторинної сировини

Регулювання діяльності, пов`язаної із збиранням і заготівлею окремих видів відходів як вторинної сировини, та сталого забезпечення ними переробних підприємств здійснюється шляхом надання дозволів на збирання і заготівлю відповідних видів відходів. Перелік цих видів відходів встановлюється законом.

Порядок надання дозволів на збирання та заготівлю окремих видів відходів як вторинної сировини установлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 36. Регулювання транскордонних перевезень відходів

Забороняється ввезення в Україну відходів з метою їх зберігання чи видалення.

Порядок ввезення в Україну, крім випадків, зазначених у частині першій цієї статті, вивезення і транзит через територію України окремих видів відходів установлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 37. Контроль і нагляд у сфері поводження з відходами

Державний контроль і нагляд у сфері поводження з відходами здійснюють Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України, інші спеціально уповноважені органи виконавчої влади у сфері поводження з відходами.

Первинний виробничий контроль у сфері поводження з відходами здійснюють у межах своєї компетенції виробники відходів.

Громадський контроль у сфері поводження з відходами здійснюють громадські інспектори з охорони навколишнього природного середовища відповідно до законодавства.

Нагляд за додержанням законів у сфері поводження з відходами здійснює Генеральний прокурор України і підпорядковані йому органи прокуратури в межах повноважень, передбачених законом.

РОЗДІЛ VII. ЕКОНОМІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАХОДІВ ЩОДО УТИЛІЗАЦІЇ ВІДХОДІВ І ЗМЕНШЕННЯ ОБСЯГІВ ЇХ УТВОРЕННЯ

Стаття 38. Організаційно-економічні заходи щодо забезпечення утилізації відходів і зменшення обсягів їх утворення

Організаційно-економічні заходи щодо забезпечення утилізації відходів і зменшення обсягів їх утворення передбачають:

а) лімітування обсягів утворення та розміщення відходів;

б) встановлення нормативів плати та розміру платежів за розміщення відходів із диференціацією платежів залежно від рівня небезпеки відходів та цінності території;

в) надання суб`єктам підприємницької діяльності, які утилізують, зменшують обсяги утворення відходів та впроваджують у виробництво маловідходні технології, відповідно до законодавства податкових, кредитних та інших пільг;

г) надання в установленому законодавством порядку податкових, кредитних та інших пільг суб`єктам підприємницької діяльності, які здають відходи як вторинну сировину і таких відходів та займаються збиранням і заготівлею таких відходів;

д) визначення пріоритетів щодо фінансування за державним контрактом підприємств, що впроваджують маловідходні технології, обробляють і утилізують відходи;

е) перегляд переліку відходів, щодо яких з урахуванням державних інтересів повинен установлюватися спеціальний режим стимулювання їх збирання, заготівлі та використання;

є) цільове фінансування науково-дослідних робіт з конкретних проблем утилізації відходів і зменшення їх утворення;

ж) надання можливості залишати частину коштів від платежів за розміщення відходів на фінансування заходів щодо утилізації відходів та зменшення обсягів їх утворення відповідно до обгрунтованих інвестиційних проектів та програм;

з) створення фондів для цільового фінансування заходів щодо утилізації відходів за рахунок добровільних внесків виробників відходів, їх власників, вітчизняних та іноземних суб`єктів господарської діяльності, окремих громадян, екологічного страхування тощо.

Законодавством України можуть встановлюватися й інші організаційно-економічні заходи щодо забезпечення утилізації відходів та зменшення обсягів їх утворення.

Стаття 39. Плата за розміщення відходів

За розміщення відходів із суб`єктів підприємницької діяльності стягується плата.

Розмір плати встановлюється на основі нормативів, що розраховуються на одиницю обсягу утворених відходів, залежно від рівня їх небезпеки та цінності території на якій вони розміщені. За понадлімітне розміщення відходів плата стягується у підвищеному розмірі.

Одержані кошти зараховуються до відповідних фондів охорони навколишнього природного середовища згідно із законом.

Нормативи плати за розміщення відходів визначає Кабінет Міністрів України.

Стаття 40. Стимулювання заходів щодо утилізації відходів та зменшення обсягів їх утворення

З метою стимулювання заходів щодо утилізації відходів та зменшення обсягів їх утворення суб`єктам господарської діяльності, які впроваджують технології, спрямовані на зменшення обсягів утворення відходів, утилізують відходи в процесі виробництва продукції (виконання робіт, надання послуг), здійснюють їх збирання і заготівлю, будівництво підприємств і цехів, а також організовують виробництво устаткування для утилізації відходів, беруть пайову участь у фінансуванні заходів щодо утилізації відходів та зменшення обсягів їх утворення, можуть надаватися відповідно до законодавства України:

а) пільги щодо оподаткування прибутку від реалізації продукції, виготовленої з використанням відходів;

б) пріоритетне державне кредитування;

в) спеціальні державні субсидії на зменшення відсотків за банківські кредити, пов`язані з інвестиціями, що спрямовуються на утилізацію відходів і виготовлення відповідного устаткування;

г) дотації з державного бюджету України, республіканського бюджету Автономної Республіки Крим і місцевих бюджетів для перевезення відходів (вторинної сировини) чи напівфабрикатів, одержаних з цих відходів;

д) інформація щодо технологічних можливостей утилізації відходів;

е) дотації з фондів охорони навколишнього природного середовища та інших джерел.

Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування можуть визначити у межах своїх повноважень додаткові заходи, пов`язані із стимулюванням утилізації відходів та зменшенням обсягів їх утворення.

Стаття 41. Фінансування заходів щодо утилізації відходів та зменшення обсягів їх утворення

Фінансування заходів щодо утилізації відходів та зменшення обсягів їх утворення здійснюється за рахунок коштів виробників відходів та їх власників. Для фінансування цих заходів можуть залучати кошти місцевих бюджетів, фондів охорони навколишнього природного середовища, добровільні внески підприємств, установ, організацій, громадян та їх об`єднань, а також кошти державного бюджету України, передбачені на проведення заходів, що включаються в державну програму соціального та економічного розвитку України.

РОЗДІЛ VIII. ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НИХ

Стаття 42. Правопорушення у сфері поводження з відходами

Особи, винні в порушенні про відходи, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільну чи кримінальну відповідальність за:

а) порушення встановленого порядку з відходами, що призвело або може призвести до забруднення навколишнього природного середовища, прямого чи опосередкованого шкідливого впливу на здоров`я людини та економічних збитків;

б) самовільне складування чи видалення відходів;

в) порушення порядку ввезення в Україну, вивезення і транзиту через її територію відходів (вторинної сировини);

г) невиконання розпоряджень і приписів органів, що здійснюють державний контроль та нагляд за операціями поводження з відходами та за місцями їх видалення;

д) приховування, перекручування або відмову від наданої повної та достовірної інформації за запитами посадових осіб громадян та їх об`єднань стосовно безпеки утворення відходів та поводження з ними, в тому числі про їх аварійні скиди та відповідні наслідки;

е) приховування перевищення встановлених лімітів на обсяги утворення та розміщення відходів;

є) змішування чи захоронення відходів, для утилізації яких в Україні існує відповідна технологія, без спеціального дозволу спеціально уповноваженого навколишнього природного середовища;

ж) порушення правил ведення первинного обліку та здійснення контролю за операціями поводження з відходами;

з) порушення подання і порядку звітності щодо утворення, використання, знешкодження та видалення відходів;

и) невиконання вимог щодо поводження з відходами (під час їх збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізації, знешкодження, видалення та захоронення), що призвело до негативних екологічних санітарно-епідеміологічних наслідків або завдало матеріальної чи моральної шкоди;

і) передачу відходів з порушенням установлених правил на зберігання, оброблення або видалення підприємствами чи організаціями, що не мають відповідного дозволу на проведення цих операцій;

ї) порушення встановлених правил і режиму експлуатації установок і виробництв з оброблення та утилізації відходів, а також полігонів для зберігання чи захоронення промислових, побутових та інших відходів (сміттєзвалищ, шламосховищ, золовідвалів тощо);

й) виробництво продукції з відходами чи з їх використанням без відповідної нормативно-технічної та технологічної документації, погодженої в установленому порядку;

к) недотримання умов ввезення відходів на територію України;

л) несвоєчасне внесення платежів за розміщення відходів.

Законами України може бути встановлена відповідальність і за інші порушення законодавства про відходи.

Стаття 43. Відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок порушення законодавства про відходи

Підприємства, установи, організації та громадяни України, а також іноземні особи і фізичні особи та особи без громадянства зобов`язані відшкодувати шкоду, заподіяну ними внаслідок порушення законодавства про відходи, в порядку і розмірах встановлених законодавством України.

Стаття 44. Вирішення спорів у сфері поводження з відходами

Спори, що виникають у сфері поводження з відходами, вирішуються судом у встановленому порядку.

Міжнародними договорами України може бути передбачений інший порядок розгляду спорів щодо транскордонного перевезення відходів.

РОЗДІЛ IX. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ

Стаття 45. Участь України у міжнародному співробітництві у сфері поводження з відходами

Україна бере участь у міжнародному співробітництві у сфері поводження з відходами відповідно до норм міжнародного права.

Якщо міжнародним договором України, згода на обов`язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору.

РОЗДІЛ X. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. До приведення законів України, інших нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із Законом України «Про відходи»;

відповідно до компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
5 березня 1998 року.
№ 187/98-ВР.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Віктор Глушков — назавжди лідер

(Початок на 2-й стор.).

— Насамперед хотів би підкреслити великий талант і невтомну працьовитість Віктора Михайловича Глушкова, — сказав І. Сергієнко. — За своє не надто довге творче життя він зробив величезний внесок у кібернетику — неоціненно важливу і перспективну для поступу людства науку.

Ідеться, передусім, про теоретичні праці. З провідної для себе та суміжних з нею галузей науки він написав і опублікував понад 800 наукових та науково-популярних робіт, у тому числі 30 монографій. Зміст їх комплексно акумулюється у тритомному виданні вибраних творів. До речі, з ініціативи і під керівництвом В. Глушкова в 1973 році було видано двотомну «Енциклопедію кібернетики». Це перше такого типу видання в цій галузі у світі. До підготовки його було залучено сотні спеціалістів України, республік колишнього СРСР, зарубіжних країн.

— Доводилося чути, що системи штучного інтелекту знайшли чи не найповніше втілення в його розробках. Як ви вважаєте?

— Віктор Михайлович по суті першим інтегрував ідеї, парадигми й положення кібернетики з обчислювальною технікою. Його турботами і працями сформульоване поняття кібернетики як наукової дисципліни з комплексною методикою досліджень, як проблеми найефективнішої взаємодії людини з машиною. Це знайшло своє втілення у меті створення штучного інтелекту. Запропоновані ним побудови систем «око–рука», «читаючий автомат», «самоорганізуюча структура» поклали початок новим прикладним технологіям.

Теоретичні результати В. Глушкова буквально на наших очах з лабораторних експериментів перетворюються на щоденний хліб науки.

— Свого часу, як тепер зрозуміло всім, він сформулював мету у вигляді чотирьох практичних завдань: розвитку вітчизняного математичного машинобудування —організації виробництва обчислювальної техніки; перебудови на цій основі вищих ланок господарського управління; створення загальнодержавного автоматизованого комплексу збирання й опрацювання інформації; впровадження на державному рівні технології прийняття рішень, так би мовити, інструментарію, який грунтувався б на передових досягненнях науки і техніки. А пощастило розпочати лише з локальних АСУ?

— Не зовсім так. Передусім слід відзначити великий внесок В. Глушкова в теорію побудови АСУ різних класів. Він уперше опублікував монографію з цієї проблематики. Під його безпосереднім керівництвом було розроблено і впроваджено в практику широковідомі системи, наприклад, АСУ «Львів» та «Гальванік», які працювали не тільки на відомих заводах: львівському «Електроні» та київському «Арсеналі», а й на багатьох підприємствах Радянського Союзу. Підкреслюю, що це були перші в світі системи такого класу.

Під керівництвом В. Глушкова в Інституті кібернетики було розроблено серію відомих ЕОМ: «Київ», «Дніпро-1», «Дніпро-2», МІР-1, МІР-2, МІР-3, «Промінь» та інші. Саме на їх промисловому випуску й базувалося українське математичне машинобудування. Ідеї В. Глушкова щодо побудови машин надвисокої швидкодії було втілено у проектах ЕОМ ЄС-2701 та ЄС-1766.

Паралельно розвивалися нові математичні методи й системи програмування, а також створювалися різноманітні пристрої і системи, без яких неможлива побудова сучасних АСУ. Слід сказати і про великий внесок В. Глушкова та його учнів у теорію оптимізації, моделювання, оцінки надійності та проектування складних систем.

— На жаль, Вікторові Михайловичу не пощастило повною мірою побачити не те що промислові, а й дослідні зразки останніх розробок, здійснених свого часу за його задумом. Чи не шкода, що ми нині заполонилися і надалі заполоняємося комп'ютерним імпортом?

— Звичайно, шкода. Але, повірте, таки правда, що саме надто заадміністрований, а частково й хибний суспільно-економічний устрій справді гальмував оперативне й широке впровадження новинок. Вірю, що за нормального курсу економічних реформ нам під силу, скориставшися можливостями кібернетики, інформатики та досягненнями в інших наукових галузях, докорінно перебудувати організацію всіх сфер нашого буття.

Та треба враховувати, що ми вже працюємо в умовах світового розподілу праці, отже, нам не завжди доцільно робити все в «домашніх» умовах, в тому числі — випускати сучасні комп'ютери. Адже у промисловій технології випуску комп`ютерів Захід значно випереджає нас. А щоб ці технології підняти в нас до сучасного світового рівня, необхідно витратити величезні кошти (кілька річних бюджетів держави), що, очевидно, в найближчі роки неможливо.

Зате маємо великі успіхи в розробці математичного забезпечення, яке, до речі, становить близько 70% вартості сучасного комп`ютера.

Варто говорити про Віктора Михайловича як організатора науки. Як відомо, саме він висунув свого часу ідею створення на базі Інституту кібернетики Кібернетичного центру. Сьогодні цю його ідею і, можна сказати, заповіт нам — його учням, реалізовано. Ми готові взяти на себе створення не лише окремих систем, а й координуючу роль у справі інформатизації різних міністерств, відомств, підприємств.

Ідеться і про загальнонаціональні проблеми, наприклад, зосередження зусиль на реалізації заходів відповідно до прийнятих Верховною Радою законодавчих актів стосовно інформатизації, зокрема нещодавно оприлюднених законів «Про концепцію національної програми інформатизації», «Про Національну програму інформатизації» та інших відповідних документів.

Маю підстави сказати, що з участю співробітників Кібернетичного центру, учнів і послідовників В. Глушкова, які працюють, зокрема і в апараті Верховної Ради, вдалося переважно на вітчизняному досвіді закласти добру основу інформатизації нормотворчого процесу, що нерідко слугує зразком для її впровадження в структурах державного управління в центрі та на місцях. Основний результат — підвищення рівня обгрунтованості рішень на різних стадіях законотворчої та правозастосовної діяльності, значне зростання продуктивності нормотворчої праці.

— Відзначення видатного українського вченого медаллю «Піонер обчислювальної техніки» видається цілком зрозумілим. Однак чому так пізно?

— За статусом Всесвітнього комп'ютерного товариства інженерів-електронників (IEEE) медаль «Піонер обчислювальної техніки» присуджується за найвидатніші, революційні результати, що здобули міжнародне визнання, причому не раніше, ніж через 15 років після того, як ці результати було одержано. Своїми фундаментальними працями в галузі алгебри, математичної логіки, теорії автоматів і алгоритмів, теорії математичних машин і її практичного втілення Віктор Михайлович Глушков і за життя здобув визнання міжнародної наукової громадськості і заслужено входить у когорту видатних вчених України, що принесли світову славу нашій державі. Це був великий і яскравий талант.

А сьогоднішня нагорода — то вже як визнання перевірених часом заслуг.

Дуже шкода, що Віктор Михайлович не дожив до цього дня. Але справа його живе й житиме. І про видатного ученого і організатора науки академіка В. Глушкова людство знатиме й завдяки цій медалі.

Микола ХОЦЬКИЙ, прес-служба Верховної Ради України.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Хроніка. Факти. Події

● *Страсбург*

ПАРЄ обговорить підсумки виборів

Перебіг передвиборної кампанії та підсумки виборів до Верховної Ради України стануть предметом обговорення Парламентської Асамблеї Ради Європи, весняна сесія якої відбудеться з 20 по 24 квітня у Страсбурзі. З доповіддю виступить пані Пілар Пулгар (на знімку), яка побувала в Києві на чолі делегації спостерігачів ПАРЄ. Найімовірніше, її висновки буде оприлюднено вже першого дня роботи сесії, повідомили в прес-службі Ради Європи. Нагадаємо, на підсумковій прес-конференції в Києві пані Пілар наголосила, що «вибори стали внеском у розвиток демократії в Україні, однак перебіг передвиборної кампанії був затьмарений серйозними перешкодами свободі виявлення поглядів». Це, на її думку, проявилося в закритті деяких газет, що критикували виконавчу владу, а також у необ'єктивному висвітленні передвиборної боротьби державним телебаченням.

● *Кабул*

І знову продовжать бій?

Найближчими днями в Афганістані може статися новий спалах бойових дій між формуваннями ісламського руху «Талібан» та силами опозиції. Кровопролиття призведе до серйозних наслідків для всіх держав, що межують з Афганістаном. Такий прогноз зробив спеціальний представник генсека ООН з Афганістану Лахдар Брахімі, що провів переговори з лідерами талібів. Із настанням весняного сезону загони «Талібан» і формування опозиції на чолі з колишнім президентом Бурханудддином Раббані, що контролюють північ Афганістану, розгорнули активну підготовку до нових битв. Вона почалася попри рішення ворожих сторін продовжити переговори про створення комісії з релігійних діячів, котрі мають авторитет, для пошуку шляхів якнайшвидшого відновлення миру в Афганістані.

● *Вашингтон*

Позиція Нетаньягу

Своє бачення остаточного врегулювання близькосхідної проблеми виклав в інтерв'ю «Вашингтон пост» прем'єр-міністр Ізраїлю Біньямін Нетаньягу. «Я вважаю, що за підсумками остаточного врегулювання палестинці можуть мати свою власну територію та можливість самоврядування на цій території, — наголосив він. — Вони мали б можливість для забезпечення закону та порядку на місцях, однак у них не повинно бути можливостей виставити велику армію чи імпортувати озброєння, які могли б нейтралізувати оборону Ізраїлю».

На запитання про те, чи буде створено палестинську державу, Нетаньягу відповів: «Моя опозиція слову «державність» спричинена тим, що воно включає ті необмежені можливості, які можуть загрожувати Ізраїлю».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Компроміс, що може зміцнити Європу

Днями відбулася подія, яку без перебільшення можна назвати «успіхом для Європи і для всього світу» (так її оцінив президент Франції Жак Ширак). Нарешті завершилися переговори прем'єр-міністрів Великобританії Тоні Блера та Ірландії Берті Ахерна. Компромісна Угода про політичне врегулювання, підписана главами урядів двох держав, має всі шанси покласти край 25-річному кровопролиттю і принести мир народові Північної Ірландії.

Текст угоди буде винесено на референдум. Висловитися щодо нього запропоновано мешканцям обох частин Ірландії. І хоча документ досі не оприлюднено, учасники переговорного процесу вже поділилися з журналістами певною інформацією. Так, відомо, що угодою передбачено поновлення Північноірландської асамблеї, розпущеної 1986 року рішенням уряду Великобританії. До неї увійдуть 108 представників політичних партій Ольстера (вибори, очевидно, відбудуться влітку). Виконавчий комітет у складі 12 міністрів візьме на себе функції уряду Північної Ірландії. Імовірніше за все, першим його главою стане лідер найбільшої протестантської Офіційної юніоністської партії Девід Трімбл.

Асамблея матиме законодавчі повноваження. А першим її завданням стане створення Ради «Північ—Південь» для налагодження співробітництва між двома частинами острова.

Таке рішення не було легке. І Дубліну, і Лондону довелося зробити поступки з принципових питань. Так, Ірландія зобов'язалася відмовитися від закріплених у її конституції територіальних претензій на Північну Ірландію. А британський уряд змушений внести зміни до конституційного акта з Північної Ірландії, що обмежує повноваження органів місцевого самоврядування в провінції. Мало того, з моменту затвердження тексту угоди у Великобританії буде створено нову «Раду островів». До неї увійдуть представники ірландського уряду, асамблеї у Белфасті, а також депутати самостійних парламентів у Шотландії та Уельсі.

Отже, у Європі нарешті з'явився приклад того, як цивілізовано можна знаходити вихід, на перший погляд, із нерозв'язуваних проблем. Хоча і для Дубліна, і для Лондона, і для Белфаста головна робота ще попереду.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Ахмад Марзук МАСУДІ, спеціально для «Голосу України» (з Індонезії)

Міністр у кабінеті свого батька

Що відчуває жінка, якій запропоновано посаду міністра в уряді її власного батька? Безумовно, Сіті Гардіянті Ракмана може розповісти про такі відчуття. Її рідний батько, президент Індонезії Сухарто, призначив доньку міністром соціальних справ у своєму новому уряді. Мбак Тутут — так називають її у родині, а через це й у засобах масової інформації.

Останніми тижнями саме Мбак Тутут найбільше згадувала й цитувала індонезійська преса. З 14 березня, коли президент Сухарто висунув старшу доньку на посаду міністра соціальних справ, про неї ще більше заговорили в країні. Безперечно, ця посада не така престижна, як віце-президента, міністра фінансів, внутрішніх справ, торгівлі чи оборони (а в минулому Мбак Тутут називали кандидатом у віце-президенти і навіть майбутнім президентом держави). Але призначення доньки 76-річного президента викликало чимало критики й звинувачень, що сімейний протекціонізм та кумівство продовжують практикуватися в індонезійській бюрократії. Опоненти Сухарто та політичні оглядачі вдома й за кордоном наводили певні «докази сімейного протекціонізму» в формуванні нового кабінету міністрів.

Перший «доказ» — це, звичайно, сама Мбак Тутут. Іншим є віце-президент, 61-річний професор Б. Ю. Хабібі, який вважається давнім союзником сім'ї Сухарто. Він отримав гарну освіту в Німеччині, був міністром досліджень і технологій у попередньому кабінеті. Ця людина, власне, — двигун розвитку індонезійських технічних наук за останні три десятиліття.

Критики наводять й інші приклади. Новий міністр освіти Віранто Арісмунандар є свояком Сухарто. Ще одне дуже неоднозначне призначення — етнічного китайця, «лісобудівельного короля» Боба Хасана на посаду міністра торгівлі та промисловості. Хасан —партнер Сухарто з гольфа, а для інших членів «першої родини» — партнер бізнесовий...

Лише президентові Сухарто достеменно відомо, чому він вирішив ввести до уряду рідну доньку та близьких друзів. «Призначення багатьох міністрів є цілковитою прерогативою президента. Він вислухав кожного перед тим, як ухвалити своє рішення», — зазначали деякі урядовці. «У минулому, 1988 року, батько пропонував мені посаду міністра, але я зуміла ухилитися, — заявила сама 49-річна Мбак Тутут після її призначення. — Тоді я подумала, що це мало б не зовсім гарний вигляд і люди натякатимуть на сімейний протекціонізм. Але згодом вирішила, що було б краще, якби я допомагала батькові з деякої відстані».

Ця леді, яка завжди носить вуаль, уже відзначилася вельми активною соціальною та культурною діяльністю, її акції у цій сфері поширювалися по всій країні. В останні роки Тутут також відігравала важливу роль у політичному житті держави через Голкар — правлячу індонезійську партію. І в бізнесі вона — як і п'ять її братів та сестер — ключовий гравець. Тутут збудувала в Індонезії низку платних автомагістралей і має інші різновиди «великого бізнесу». Після смерті її матері Тьєн Сухарто (яка пішла з життя кілька років тому) Мбак Тутут де-факто вважається першою леді Індонезії. Недаремно, підбиваючи підсумки 1997 року, поважний журнал «Asiaweek» зарахував її до 50 наймогутніших фігур в Азії.

Тутут заявила: батько наголосив, що нинішня ситуація надто серйозна й небезпечна, а тому кожен має бути готовим до жертв. Отож, донька підкорилася вимозі президента й прийняла міністерську посаду: «В минулому батько лише запитував, а нині наказав, хоча я могла й відмовитися».

— Як ви гадаєте, чому президент вибрав саме вас для цієї посади? — запитували журналісти. — Бо він сподівається, що мені під силу розв'язати спричинені кризою соціальні проблеми. До того ж, батько дуже прив'язаний до мене, у нас тісні стосунки. Він може покликати мене будь-якої хвилини, якщо це необхідно...

У такому разі, чому ж Сухарто дає Тутут лише пост соціального міністра, а вона не наполягає на чомусь більшому? «І в цьому міністерстві я можу грати багато ролей», — дипломатично відповіла донька президента журналу «Forum Keadilan».

Тамаз ЛОМСАДЗЕ, «Голос України» (із Тбілісі)

У розшуку — Кінг-Конг

Розслідування перестрілки на похороні терориста Гочі Есебуа набуває абсолютно скандального характеру. У розшук оголошено якогось Месхію, на прізвисько Кінг-Конг. Очевидці кажуть, що саме він кинув гранату в натовп, внаслідок чого загинуло 5 осіб.

Грузією поширилися чутки, начебто Месхія покінчив із собою. Однак правоохоронні органи цю інформацію не підтверджують. Не підтверджують і не спростовують вони також і дані про те, що Есебуа вбито не в перестрілці. Більше того, за деякими, поки що не перевіреними даними, ще один учасник замаху на президента Грузії, на прізвище Гвазава, перебував разом з Есебуа в оточеному поліцією будинку і саме він розстріляв ватажка банди, який спав.

За словами батька загиблого терориста, закривавлений одяг і постільна білизна зберігаються у нього вдома. Імовірно, Есебуа все-таки вбили свої ж прибічники.

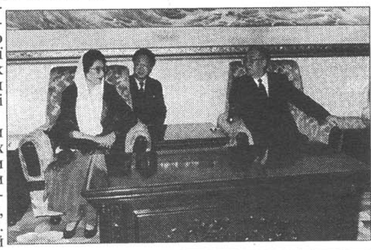
Бхутто за грати?

Глава уряду Пакистану Наваз Шариф заявив, що його адміністрація не припинить зусиль для якнайшвидшого притягнення до кримінальної відповідальності за хабарі й використання влади у власних корисливих інтересах колишнього прем'єр-міністра Беназір Бхутто та членів її клану, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Шариф сповістив журналістів, що проти чоловіка екс-голови пакистанського уряду Зардарі, котрий перебуває у в'язниці з листопада 1996 року, спеціальним управлінням з боротьби з економічними злочинами у Лахорському суді в четвер було висунуто ще кілька звинувачень у корупції. Йому, зокрема, інкримінують щомісячне одержання хабарів у 5 млн. доларів від одного бізнесмена з Об'єднаних Арабських Еміратів. Той, у свою чергу, завдяки протекції Зардарі, що обіймав посаду міністра торгівлі в уряді Бхутто, одержував великі підряди на поставки золота до Пакистану. Зардарі також звинувачено у причетності до махінацій кількох членів кабінету Бхутто, котрі уклали за величезні «комісійні» угоду з Польщею про закупівлю великої партії тракторів: вони, як виявилося, мали серйозні технічні дефекти.

Розгляд судом фактів, пов'язаних із цими злочинами Зардарі, має бути проведено прискореними темпами, вважає Шариф. Звинувачувальний висновок щодо чоловіка Бхутто також доповнятимуть результати розслідування, котре знову поновлено на прохання Пакистану Міністерством внутрішніх справ Великобританії.

Англійські детективи приступають до допитів свідків у справі про таємні рахунки Зардарі в лондонських банках: тут депоновано мільйони фунтів стерлінгів, одержаних ним унаслідок хабарів.

З пошти

Не такий страшний Мороз, як про нього пишуть

Доводилося читати в газетах, слухати по радіо і телебаченню: Голова Верховної Ради України Олександр Мороз — чи не основне гальмо розвитку підприємництва в державі. А якщо переможе на виборах Соціалістична партія, у виборчих списках якої він лідирує, — ось тут нам, підприємцям, і хана.

Тому з деяким сумнівом у душі прийшов я до Олександра Олександровича. Прийшов з проблемою, болючою для всіх недержавних вузів України — а їх сьогодні понад 100. У цих вузах немає військових кафедр. І випускники інституту державного та муніципального управління (одного з підрозділів нашої фірми), отримавши дипломи, змушені йти служити в армію рядовими. Звичайно, вони правдами й неправдами від цього ухиляються. Але ж за наявності військових кафедр наші випускники могли б бути корисними армії як військові юристи, економісти, соціологи.

У вирішенні цієї проблеми Олександр Мороз обіцяв допомогти. Говорили ми також про підприємництво. І я зі здивуванням дізнався: Олександр Олександрович — обома руками за бізнес, що працює на Україну. Але категорично проти пограбування країни, розпродажу за безцінь її багатств. Голова Верховної Ради знає проблеми підприємців, намагається їм допомогти.

Наша розмова тривала близько години. Я побачив урівноважену, доброзичливу людину, здорового глузду політика. Хочу, щоб мою думку про Олександра Мороза знали й інші підприємці.

Віктор ОГАРЕНКО,
президент багатопрофільної фірми.

Запоріжжя.

Життя — гірше собачого

На Нікопольському південнотрубному заводі вночі використовують службових собак для охорони цехів.

Витрати на кожного чотириногого друга становлять близько 80 гривень на місяць.

Сьогодні кожен пенсіонер із своїми 49 гривнями пенсії щиро заздрить собачому життю: ціни на продукти харчування кусаються, комунальні послуги не по кишені.

Л. СЯГЛО.

Дніпропетровська область.

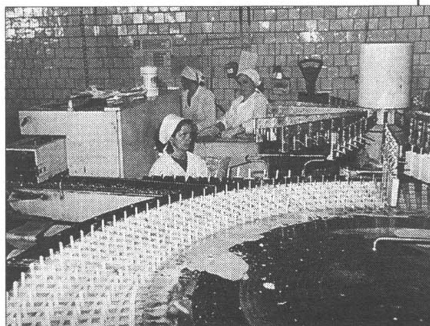
Коментар редакції

Як повідомив наш власний кореспондент Микола Нечипоренко, на Південнотрубному заводі дійсно утримують велику кількість собак. Донедавна з підприємства безбожно тягнули майно, тому й замінили сторожів чотириногими охоронцями. За периметром — між подвійною огорожею — теж «патрулюють» собаки. Гарантія збереження майна, як стверджують заводчани, стопроцентна.

Витрати? Чималенькі. Але хіба хочеш? Мусиш!

Кредит для соціальної стабільності

Усіх примирить конкуренція. На ринку праці

***Дев'ять** років тому групі конструкторів і технологів стало затісно в рамках державного НДІ — вони вирішили піти «на вільні хліби». Організували технічну фірму-кооператив. Заробивши трохи грошей та увійшовши в довіру до інвестора — однієї з кіпрських фірм, згодом створили україно-кіпрське СП «Агрофермтехнік». І ось уже п'ять років розробляють, виготовляють та монтують на місцях найрізноманітніше обладнання й технологічні лінії для переробки овочів, фруктів, молока та інших продуктів харчування.*

Своїми поглядами на проблеми соціального партнерства, досягнення стабільності у суспільстві ділиться генеральний директор СП «Агрофермтехнік», кандидат технічних наук Юрій РЕЙФ.

— Запам'ятався нещодавній випадок. Розмовляю з керівником сільгосппідприємства, пропоную придбати нашу технологічну лінію. Йому вона вкрай потрібна, а мнеться, ніяк не наважиться, хоча гроші на те має. А потім каже: «Знаєте, я ліпше куплю імпортну, угорську — так якось певніше». Як спеціаліст я порівнюю, звичайно, наше устаткування з імпортним, наше нічим не поступається, навіть деякі переваги має. Але ж, бачте, на імпорт «мода».

Заходжу з другого боку. Ось придбаєте ви зарубіжну лінію, випускатимете згущене молоко чи йогурт. Хто купуватиме цю продукцію? Треба, щоби люди мали гроші, передусім у місті. А їх можна заробити лише у мене, у таких-от фірмах. Ви не купите в мене обладнання, інший не купить щось у другого, третього підприємця —позакриваємо ми свої фірми, людей звільнимо. До речі, он скільки тепер у газетах оголошень: ліквідовується, ліквідовується... Отже, рано чи пізно прогорите і ви... «Е-е, — махає рукою керівник КСП. — Якось воно буде. Попит поки що є...»

Отак недалекоглядно розмірковує, на жаль, багато хто й серед нашого брата — підприємці, бізнесмени. А всі ми в одному, так би мовити, човні. І маємо на перший план ставити вітчизняний інтерес.

— Ось і агітуйте, Юрію Дмитровичу, один одного за це. Маєте для того якісь спілки, об'єднання, просто спілкуєтесь. У чім річ?

— Однієї агітації замало. Потрібна розумна державна політика. Передусім у ставленні до імпорту. Нині вона явно не на користь вітчизняним і виробникові, і споживачеві. Добре хоч, що останній починає, нарешті, прозрівати й розбиратися в продуктах харчування: наші, вітчизняні, якісніші, смачніші, поживніші. А ось з виробами промислового призначення справи складніші —скільки вже і державних, і приватних підприємств отим імпортом покладено «на лопатки».

— Значить, неконкурентоспроможні наші вироби, поліпшувати їх треба.

— По-перше, аж ніяк не завжди. По-друге, це лиш один бік справи. А другий, — держава має формувати конкурентне середовище. Так роблять скрізь, тільки не у нас — на користь вітчизняного виробника. Розмов про це багато, а конкретних кроків, по суті, жодних. Метал у нас уже дорожчий, ніж на Заході. Електроенергія — десь за такою самою ціною. Дешевша робоча сила? Так. Але ж у них кращі техніка й технологія, все відлагоджено, мов годинниковий механізм. І це дає неабиякі переваги. А вітчизняна митна політика такого чинника не враховує. Треба розібратися, що саме ми можемо випускати на рівні європейських, світових зразків — і відповідно регулювати імпорт.

— Отже, у митній політиці вся заковика?

— Не тільки. Щоб успішно розвивалося вітчизняне підприємство, потрібне ще дещо. Назву, як на мене, основне. Кредитна політика. Нам потрібні довгострокові кредити. Я вже не кажу про 10—15 років, хоча б на два-три роки давали кредити на прийнятних умовах. Бо короткотермінові, та ще й під грабіжницький процент, як тепер, справі не зарадять. Скоріше навпаки. А ще треба бодай трохи полегшити податковий прес. Знову нагадаю: оті оголошення «ліквідовується...», «припиняє діяльність...» великою мірою саме через нього. Невже державним діячам не зрозуміло, що десять фірм, які залишаться, сто ліквідованих ніяк не замінять? Ні у надходженні коштів до бюджету, ні у зайнятості робочої сили. Роль держави у соціальному партнерстві, у досягненні стабільності вкрай важлива. А їй на це, виходить, ніби начхати. Якесь урізане у нас партнерство.

— Ви так кажете, ніби поміж роботодавцями й найманими працівниками цілковита злагода, жодних проблем.

— А ви хочете сказати, що підприємець — то своєрідний павук, який тільки й помишляє вичавити всі соки з найманого працівника? Що ж, на даному етапі, коли у нас надто звужений ринок праці, коли багато підприємств простоює, коли люди тиняються без роботи і, відповідно, без зарплати, справді неважко знайти таких, хто ладен продавати свою робочу силу за копійки. Аби лиш їх видавали своєчасно. Та це явище насамперед пояснюється отими недоробками з боку держави, про які я вів мову. Буде усунуто перепони на шляху розвитку приватного підприємництва, одразу зросте попит на робочу силу. У підприємця-«кровопивця» люди, повірте, не затримаються. Вони підуть до того, у кого вищу зарплату платять, де умови праці кращі... Й отой недалекоглядний підприємець замислиться, як знайти «золоту середину» у задоволенні власних інтересів та інтересів найманих працівників. Інакше — збанкрутує.

— Одне слово, через розвинутий ринок праці, вважаєте ви, буде розв'язано всі проблеми взаємостосунків між підприємцями й тими, хто на них працює?

— Усі — не всі, а основні буде розв'язано. І це не моє твердження, так засвідчує практика цивілізованих країн. Тих, де насправді існує соціальне партнерство, або, як його ще називають, трипартизм. Без випадання такої невід'ємної його ланки —наголошую ще раз! — як держава. Ринкове середовище без її розумної політики не сформуєш.

Бесіду вів
Георгій ВОРОТНЮК.

До 90-річчя Олекси Влизька

Він брав «світ терновий в обійми сонячні»

***Поетові** Олексі Влизьку (1908 — 1934) було всього 26 років.*

14 грудня 1934 року, в день винесення незаконного вироку, Олекса Влизько — глухонімий поет — був розстріляний. Разом з ним знищено ще 27 українських інтелігентів, серед яких письменники Іван Крушельницький, Григорій Косинка, Дмитро Фальківський та Костянтин Буревій.

У 1958 році Поет був посмертно реабілітований.

Вогню, вогню! —
Надлюдської любові!
Хай кров кипить
у грудях молодих!
Беру тебе,
о світе мій терновий,
В обійми сонячні...
Щоб враз любити землю,
звіра, люд
І жити сонцем,
тільки сонцем жити
Та власним потом
здобувати щастя
Своїм синам,
онукам і нащадкам
Далеких днів!...

«Дев'ята симфонія»

Олекса Влизько навчався у Київському інституті народної освіти. Друкуватися почав з 17 років. Видав збірки «За всіх скажу» (1927 р.), «Живу, працюю», «Книга балад», «Рейс» (усі — 1930 р.), «Моє ударне» (1931 р.), «П'яний корабель» (1933 р.), «Мій друг Дон-Жуан» (1934 р.).

1927 року в пресі з'явилося повідомлення про смерть Олекси Влизька, що нібито потонув у хвилях Дніпра... Літературні критики тоді писали про передчасний відхід у небуття «українського Пушкіна», вкотре даючи матеріал Миколі Хвильовому для звинувачення їх в так званому «назадництві», тобто бездумному наслідуванні всього російського.

1930 року поетична збірка Олекси Влизька «Рейс» була видана нечуваним тоді тиражем — у 33 тисячі примірників.

Словом, українська поезія в особі молодого поета мала письменника європейського рівня.

Що ж знайшли в його творчості чекістські «літературознавці»?

Найперше — самостійність мислення, неприйняття більшовицького фанатизму, догматизму та міщанства. Поет протиставив усьому цьому героїзм «залізняцької крові», юнацьке захоплення радощами життя й віру, що «стає новітній вікінг у блисках шалених міст». Майбутнє України Поет бачив у цивілізованому розвитку («Україна моя шаровариста, Не вернуться ніколи тобі») й закликав до праці на її благо («Ще треба нам нових Шевченків, Ще треба нам нових Франків»).

Гей, ти, серце, —
сонячне гаряче!
Гей, ти, серце, —
сонцем золоте!
Від колиски
невгамовна вдача
Оселилась з нами і росте!
Понесем же, серце,
голі й босі
На одчай голівоньку свою!..
(... Скоро, скоро
прийде злота осінь
І повисне тишею в гаю...)

Трагічні передчуття не зрадили Поета — стрімкий злет його таланту був перерваний пострілом у підвалі Жовтневого палацу культури — в 30-ті роки НКВС (Народний комісаріат внутрішніх справ) містився у колишньому Інституті шляхетних дівчат — на вулиці Інститутській.

Віталій АБЛІЦОВ.

Медицина

Наркоманія виліковна

Збільшення кількості хворих наркоманією в Україні відбувається настільки стрімко, що це явище цілком можна порівняти з поширенням епідемії. Поміркуйте самі. На перше січня 1993 року в лікувальних закладах було зареєстровано 27 тисяч хворих у другій-третій стадії наркоманії, а на перше січня 1998-го — 70 тисяч чоловік.

Координатор і керівник медико-біологічними дослідженнями Національної програми, член Національного комітету з профілактики наркоманії та захворювання на СНІД, експерт Європейської метадонової асоціації, керівник Міжвідомчого центру клінічної та експериментальної наркології МОЗ та НАН України при Українському НДІ соціальної та судової психіатрії, дійсний член Нью-Йоркської академії наук, доктор медичних наук Валентин СИНИЦЬКИЙ уточнює:

— Відповідно до результатів останніх соціологічних досліджень, реальна кількість хворих наближається до 700. Багато хто лікується приватним способом, і далеко не всі хворі звертаються до лікувальних закладів. Загальна ж кількість людей, які вживали наркотики один або декілька разів, вимірюється кількома мільйонами. І це в основному молодь. Багато, на жаль, жінок.

— А які наркотики найчастіше вживають?

— На першому місці ті, які виготовляють кустарними методами з різних сортів маку (до 70% випадків). Це так звана «чорна» ширка. На другому — кустарні препарати з конопель (гашиш, анаша, маріхуана). На третьому — медичні препарати морфію, кодеїну, барбітурати, а також наркотичні засоби, що виготовляються кустарно з медпрепаратів.

Все більше до нашої країни потрапляє «важких» наркотиків: кокаїну, героїну, амфетаміну, ЛСД. Останнім часом значного поширення набувають триметилфентоніл, МДА «екстазі», «СПИД» та інші. Зокрема, триметилфентоніл — препарат, що синтезований у підпіллі, має у 50 разів сильнішу дію, ніж морфін. Практично достатньо однієї ін'єкції, щоб викликати в людини наркотичну залежність.

Драматизм ситуації полягає в тому, що хворі наркоманією випадають із активного життя суспільства. Переважна більшість любителів «зілля» вводять наркотик внутрівенно декілька разів на день і, як правило, одним для всіх шприцом. Тому серед ВІЛ-інфікованих майже 90 процентів — ін'єкційні наркомани.

За останні чотири роки у дев'ять разів зросла кількість засуджених, які скоїли злочини у стадії наркотичного сп'яніння або ж «ломки».

— Валентине Миколайовичу, чи можна вилікувати наркомана?

— Світовий досвід, на жаль, дає на це запитання невтішну відповідь — майже у 100 процентів хворих після курсу терапії спостерігається рецидив хвороби. Та у нашому центрі розробляється новий, досить ефективний чотириетапний метод терапії наркоманії. У 65 процентів хворих, які пройшли курс лікування, уже близько року рецидивів хвороби не спостерігалося.

Бесідувала
Надія ГРИЦЬКОВА.

Голод — не тітка і не педагог

Проблема

СХОЖЕ, наш Кримінальний кодекс гуманніший у ставленні до дітей за Кодекс законів про працю. Відповідно до українського законодавства, лише в 14 років у нас стають цілком дорослими, щоб відповідати за свої вчинки перед судом. Але і в цьому віці діти ще надто «малі», щоб улаштуватися на роботу без дозволу батьків.

Отож розпочинати трудову діяльність можна з 14-річного віку, якщо вона не заважає навчанню і тато з мамою не заперечують. Самостійно вирішувати проблеми працевлаштування громадяни України мають право після досягнення 16-ти. А ті, кому терпіти несила, шукають застосування на ринку нелегальної робочої сили.

Можливостей тут — хоч греблю гати. Можна мити машини, ковтаючи вихлопні гази і ризикуючи щомиті потрапити під колеса. Можна «відкрити» й прибутковіший бізнес — приміром, грабувати запізнілих перехожих або нишпорити по чужих кишенях у натовпі. У жодному разі табель успішності у вас ніхто не спитає.

У всіх міжнародних конвенціях дитячу працю затавровано як явище, котрому не місце у цивілізованому суспільстві. А як щодо «нецивілізованого»?

За даними Міносвіти, в Україні близько 12 тисяч дітей віком від 7 до 14—15 років ніде не навчаються і, хоча офіційних даних про це немає, чимало з них залишають школу, щоб здобувати собі хліб. Нині не кожна родина може утримувати дитину до 16 років, допоки вона закінчить 11-й клас. Навчання тепер коштує грошей (хоча й невеликих), а коли немає за що купити продукти й сякий-такий одяг, важко розмірковувати про «розумне, добре, вічне».

Про неблагополучні сім'ї — окрема розмова. Якщо батьки самі посилають дітей жебрати гроші на пляшку, то, як правило, їх зовсім не цікавлять шкільні справи нащадків. Для таких підлітків самостійний заробіток —мало не єдина можливість вижити і не потрапити на соціальне дно. Держава не має права позбавляти їх цього шансу, нічого не даючи навзамін.

У світі, за неповними даними, працюють близько 250 мільйонів неповнолітніх віком від 5 до 14 років. Це — найменш захищена група працюючих, а їхня праця найдешевша. У «третіх» країнах діти зайняті на шкідливих виробництвах у гірничодобувній і хімічній промисловості, і це викликає справедливе обурення громадськості. Та коли у вільний від навчання час дитина підробляє у «Макдоналдсі» чи на пошті, це викличе лише розчулення.

На жаль, у нас дитяча зайнятість набула вочевидь злочинного відтінку. На ринку кримінальної робочої сили немає вікових обмежень: «малоліток» залюбки беруть «у справу» дорослі злочинці, адже дитина викликає менше підозри, до того ж їй заздалегідь гарантована лояльність суду. Неповноліття вважають обставиною, що пом'якшує провину, а дітей до 14 років (хоч би що вони вчинили) не можна притягти до кримінальної відповідальності. До речі, у столиці майже кожна друга крадіжка — справа рук підлітків, а спокушаються вони здебільшого на гроші та продукти харчування.

Наші діти рано дорослішають і вчаться по-своєму розуміти стару істину «хто не працює — той не їсть». Голод — поганий педагог, і якщо ми не можемо забезпечити нашим «квітам життя» більш-менш сите дитинство, всі просторікування про загальну середню освіту залишаться порожнім звуком. Відповідно до нової редакції Конституції, кожний громадянин України має відсидіти на шкільній лаві 11 років, незалежно від того, дозволяє йому це матеріальний стан чи ні. Нині Міністерство освіти намагається повернути за парти навіть тих, хто свого часу благополучно закінчив восьмирічку... Непогана ідея, та тільки утопічна.

Ганна РОМАНЦОВА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Ви краще знаєте англійську, аніж я...» —

Визнання

підбадьорив своїх юних співрозмовників Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні пан Стівен Пайфер, який днями завітав до першої міської гімназії в Черкасах —однієї з асоційованих шкіл ЮНЕСКО. А коли старшокласники влаштували для гостей невеличкий концерт, з'ясувалося, що вони володіють не лише англійською, а й французькою та іспанською мовами. Пан посол високо оцінив рівень українських школярів та їх педагогів, котрі беруть активну участь в освітній програмі обміну між містами-побратимами Санта-Розою (штат Каліфорнія) та Черкасами.

Побратимські зв'язки з містами США підтримують сім міст Черкащини. Два роки тому підписано угоду про партнерство між штатом Айова та Черкаською областю. Про це та про інші аспекти співробітництва двох країн відбулася зацікавлена розмова між паном Стівеном Пайфером, головою Черкаської облдержадміністрації Василем Цибенком та міським головою Черкас Володимиром Олійником.

Високий гість побував також у центрі навчання облдержадміністрації, де зустрівся з американськими волонтерами Корпусу Миру. Нині вони проходять курс вивчення української мови.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: Надзвичайний і Повноважний Посол США Стівен Пайфер з черкаськими гімназистами.

Фото Віталія КОРЖОВСЬКОГО.

Обіцянки отримати легко. А от житло...

Конфлікт

ЖИТЛОВИЙ 72-квартирний будинок № 261-б по проспекту Незалежності у Могилеві-Подільському споруджували, як кажуть будівельники, «у складчину». Разом з іншими організаціями угоду з міськвиконкомом про участь у будівництві уклало Центральне правління Українського товариства сліпих (УТОС). Звісно, кожен з учасників цієї своєрідної толоки по закінченні будівництва мав отримати свою частку — відповідно до внесених коштів. УТОС, зокрема, розраховував на 1170 квадратних метрів житлової площі. Її планували надати інвалідам по зору, які працюють у місцевому навчально-виробничому підприємстві.

Та коли дійшло до діла, «до сліпих залізли в торбу», як висловився заступник директора згаданого підприємства Олександр Мещанінов.

За словами О. Мещанінова, міськвиконком недодав їхньому колективу 296 квадратних метрів житлової площі — замість 1170, оплачених з бюджету Центрального правління УТОС, їм дісталося тільки 874.

Протягом двох років адміністрація цього підприємства, де переважна більшість працівників — інваліди по зору, прагне відновити справедливість. Надією на отримання житла тут живуть 22 сім'ї. А що правда на їх боці, підтвердили різні комісії, і зокрема комісія облдержадміністрації. У довідці, підписаній Юрієм Івановим, на той час — начальником управління економіки, сказано (цитую): «...Управління економіки підтверджує висновки комісії щодо розміру загальної площі житла, яку належить виділити Могилів-Подільському УВП УТОС по дольовій участі у будівництві 72-квартирного будинку — 1170 квадратних метрів».

— У нас нема жодних підстав сумніватися у висновках комісії, — зазначив у розмові з кореспондентом «ГУ» заступник голови облдержадміністрації Тимофій Мотренко. — Скільки разів ми не поверталися б до розгляду даного питання, продовжуємо, як кажуть, стояти на своєму. Про це я письмово повідомив керівництву виконкому і підприємства УВП УТОС.

У листі, про який вів мову Т. Мотренко, читаю: «... питання розподілу житла у 72-квартирному будинку по проспекту Незалежності у Могилеві-Подільському неодноразово розглядалося в облдержадміністрації. Нам рекомендовано недодану підприємству житлову площу у розмірі 296 квадратних метрів врахувати як борг виконкому перед підприємством».

Але на своєму наполягає і міськвиконком. Його голова Петро Бровко не погоджується з висновками комісії. Про це пан Бровко офіційно повідомив облдержадміністрації: «... тільки міськвиконком, як орган державної виконавчої влади, має право розподіляти житло підприємствам-дольовикам. Цю ж функцію неправомірно взяла на себе обласна комісія при проведенні розрахунків».

Це з одного боку. А з другого, міськвиконком, зважаючи на нагальну необхідність забезпечення житлом інвалідів по зору, — запевняє в тому ж листі п. Бровко, —гарантує виділення УВП УТОС 6 квартир після завершення будівництва іншого 96-квартирного будинку.

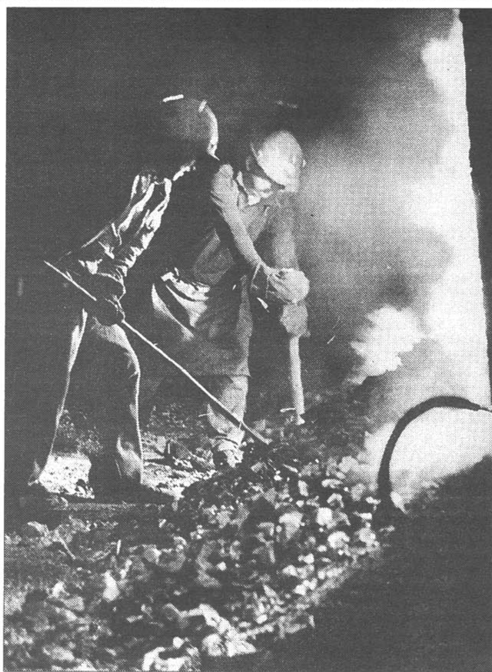
Крапку в цій історії може поставити суд.

— Поки що нам не хотілося б удаватися до крайнощів, — сказав у розмові телефоном заступник голови УТОС Вадим Болдирєв. — Сподіваємося усе-таки знайти спільну мову з Могилів-Подільським міськвиконкомом. Адже хто, як не влада, мала б передовсім піклуватися про таких людей?

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

І звук Вітчизни солодкий та приємний

Він прокидається о шостій ранку, про що сповіщає потужним басом, який чують навіть найзатятіші сплюхи. Він старий, надійний і свого принципу — не спізнюватися ніколи — дотримується неухильно. Під час війни якась добра душа переховувала його два роки —для того, щоб одразу після визволення він міг озватися на повен голос. Його робочий день закінчується рівно о двадцять третій — без вихідних і свят. Незважаючи на солідний вік, його авторитет досить високий, щоб не боятися конкуренції з боку молодших колег.

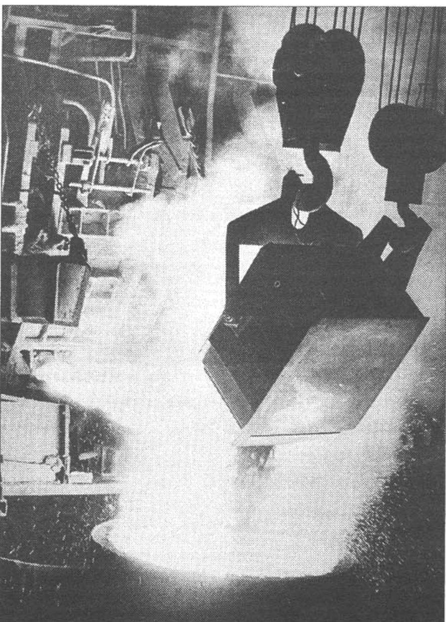
Справді, хіба може зрівнятися найсучасніший електронний годинник з добрим, вірним і таким рідним заводським гудком? За більш як сто років існування він став символом не тільки Донецького металургійного заводу, а й усього промислового Донецька. Легенда стверджує, начебто «голосисту» реліквію було піднято із затонулого корабля і згодом продано комусь із членів сім'ї Джона Юза, засновника заводу. Так це чи ні, перевірити важко. Але те, що Донецьк став одним із небагатьох міст, де гудок було вирішено зберегти — безперечний історичний факт. У кожного із заводських «ревунів» свій голос. Повертаючись із відряджень, металурги стверджують: донецький гудок не сплутаєш з жодним.

Спливло сто тридцять років, будильник перестав бути дивом техніки, та й нагальна потреба визначати час за звуком сирени начебто відпала. Проте відправляти улюбленця на пенсію не збираються. Традиція. Та й додає старенький заводський гудок гарячим трудовим будням трохи неповторної романтики — тієї романтики, яка й дим Вітчизни робить солодким і приємним.

Ліна КУЩ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Донецьк.

Абзац з листа

Львів

Із майже п'яти тисяч шахрайських структур, що називалися довірчими товариствами, покарано лише п'ять. А хіба до цього не причетні високі службові особи, які підписували декрет «Про довірчі товариства»? Це ж вони дозволили шахраям безкарно вкрасти у людей чесно зароблені гроші!

Д. ЖЕРЕБЦОВ,
Г. ГОСТЮК, І. ШВЕЦЬ.

Ізмаїл

Садово-городні ділянки завжди були вагомою підтримкою населенню. Але злодії вже й туди добралися: знімають з будиночків вікна, двері, покрівлю, забирають навіть огорожі. Хто ж захистить дачника? Потрібно створити спеціальний підрозділ міліції для охорони дачних ділянок.

Михайло ЛАВРЕКА,
інвалід війни.

Харків

Ділки за безцінь скупили компенсаційні сертифікати і практично безкоштовно придбали підприємства, які десятиріччями створювалися робочими колективами. Не по-господарськи виходить: держава свої гроші не рахує, а перед міжнародними банками стоїть з простягнутою рукою.

Петро ЛОСЄВ,
ветеран війни.

Мелітополь

Мені сімдесят років, учасник війни, ветеран праці зі стажем 50 років. Працюю, бо інакше не вижити. Хіба це не абсурд: у мене подвійний мінімальний робочий стаж, а я одержую всього 50 гривень пенсії?!

Анатолій НАЗАРОВ.

Суми

Якби місцеві органи влади взяли на себе реалізацію надлишків сільськогосподарської продукції у населення, то це дало б додаткові кошти в бюджет кожного району. А тим часом не дрімають ділки, які в обмін на картоплю, муку, цукор пропонують миючі засоби, оселедці тощо.

Микола БУТ.

Мобілізували, використали і... забули

Автор цього допису не належить до «ліквідаторів» і вимагає лише поважного ставлення і соціальної справедливості до тих громадян України, яких законодавці за логікою, відомою лише їм, штучно вилучили із списків учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській атомній електростанції. Я маю на увазі дозиметристів, які в ті небезпечні для життя часи забезпечували цілодобовий контроль радіаційного стану довкілля на так званих контрольно-пропускних пунктах (КПП).

Після трагедії на ЧАЕС, подолавши шоковий стан, урядовці поспіхом почали діяти. В результаті було створено систему (вперше в історії атомної доби) локалізації та ліквідації наслідків аварії. За законами воєнного часу формувалися загони різного призначення, використовувалися технічні засоби. Одним із ланцюгів створеної системи стали контрольно-пропускні пункти, які щільним кільцем оточили небезпечний район. Завданням працівників КПП був суворий дозиметричний контроль за потоками транспортних засобів, що цілодобово линули з Чорнобильської АЕС. Ситуації ніхто не знав, приладів для вимірювання рівня радіаційного опромінення в достатній кількості та готовності не було, засобів індивідуального захисту теж. А людей посилали за наказами військкоматів, організацій та підприємств. Яким повітрям дихали люди на КПП в те спекотне літо, якого радіаційного опромінення вони зазнавали, особливо в перший рік після аварії, ніхто не знав і не знає досі.

Держава має виправити помилку, внести відповідні зміни до законодавства і визнати дозиметристів учасниками ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Навіщо так жорстоко бити того, хто вірою і правдою виконував свій обов'язок? Тут принагідно пригадати жорстоку практику визнання учасників Великої Вітчизняної війни у післявоєнні роки. Тоді теж наламали дров стільки, що мільйони патріотів лишилися поза увагою держави і суспільства. Але ж воно, врешті-решт, справедливо поставилося до співвітчизників...

Анатолій САМОЙЛЕНКО,
поет.

Київ.

Що б це означало?

Фото з конверта

Кращі відповіді опублікуємо.

Доки чутимемо відлуння війни?

Відкритий лист

Вінкерманських штольнях під Севастополем спрацювала вибухівка, чотириста вагонів якої перебувають у тих краях багато десятиліть. Поплатився життям двадцятирічний хлопець, п'ятьох його товаришів травмовано.

Про ту страшну біду, як і про схожі трагедії, засоби масової інформації повідомили. Але щось не спостерігається адекватного реагування урядовців.

Ми, члени й координатори української асоціації «Відлуння війни», діяльність котрої спрямована на обстоювання честі й гідності неповнолітніх жертв минулої війни, від імені останніх закликаємо до дій. Адже йдеться про нівечення доль — через недбалість і безвідповідальність, а ще за відсутності юридичного поняття «жертви війни» та за послаблення моралі й обмеженого добродійства.

Отже, вважаємо, час зробити нагальні висновки та вжити ефективних заходів. Тим більше, що перелік нещасть, схожих із згаданим вище, є для мирного періоду вражаючим. Ось весняна торішня трагедія в Білозерському на Донеччині. Знайдений на городі снаряд батько попросив сина викинути, а той «подарував» його компанії підлітків. Маніпуляція з ним призвели до вибуху, котрий зачепив одинадцятьох. Двоє — загинуло. Позаминулого року в Луганську діти знайшли міну. Їх врятували п'ятеро солдат, заплативши, однак, хто своїм здоров'ям, а хто й життям. На Закарпатті підлітки натрапили на танковий снаряд і влаштували феєрверк. На місці загинуло четверо. А другого дня став інвалідом учень Великоберезнянського ПТУ, через вибух у лісі невідомого предмета... Проте всі випадки не описати.

Цьому жахливому явищу ніякого об'єктивного виправдання немає. За півстоліття з гаком лише рота фахівців спромоглася б очистити територію України до останнього квадратного метра. З чиєї ж вини лихо залишається досі неприборканим?

Звертаємося до Прем'єр-міністра України В. Пустовойтенка із запитанням: чи є в уряді спонука до негайного започаткування кампанії з очищення території держави від вибухівки і кинутої зброї?

Звертаємося до Верховної Ради України: перевірте та сповістіть, будь ласка, громадськість, чи достатня у нас законодавча база, яка гарантувала б безпеку населення від військового знаряддя.

Звертаємося до Президента України Л. Кучми із проханням вийти з ініціативою прийняття закону про жертви війни.

Просимо суспільних і партійних провідників започаткувати громадський контроль за діями держави стосовно загрози дитинству від наслідків другої світової війни та від халатності окремих нинішніх командирів військових частин.

Володимир ШТЕФАН,
президент української асоціації «Відлуння війни»;
Ростислав МАМЧИЦЬ,
член координаційної ради асоціації.

«Ви онук куркуля. Але за це вам нічого не буде»

Тенденції

«Мого діда, Онуфрія Васильовича Талабка, як главу куркульського господарства, в 1931 році вислали з Гайсинського району Вінницької області в Пермську область. Там він і помер. Я з батьком із трудпоселення втекли і до часу мовчали. Тепер, завдяки демократичним перемінам, можна не тільки розповідати про діда-«куркуля», а й вимагати компенсації за конфісковане майно. Що я і роблю з 1993 року».

На той час Костянтину Талабку, ветеранові війни, онукові репресованого, держава мала відшкодувати п'ять тисяч радянських карбованців. Та поки він збирав необхідні документи і доводив місцевій владі своє куркульське походження, інфляція не дрімала. Сьогодні вартість майна діда нашого дописувача — 16 гривень 50 копійок.

Ф. Назаревич із Луцька кілька років надсилає листи в усі владні структури, в яких рішення комісії з питань поновлення прав реабілітованих громадян виплатити йому 65 мінімальних зарплат називає знущанням. «Ці гроші не компенсують те зло, яке мені завдала держава, виселивши сім'ю у 1948 році на спецпоселення», — пише автор листа до редакції.

Хто ж вони, куркулі 30—40-х років?

Василь Брагін із Львівщини розповідає:

— У моїх батьків 1932 року забрали цегляний будинок, реманент, двох корів, двох коней, двох волів, овець, свиней, гусей, сад, зерно... Залишила їм влада Новоазовського району (Донецька область) постіль, казанки і нас, п'ятьох дітей. Тепер я з сестрою три роки ходжу з кабінету в кабінет, вимагаючи повернення будинку, що зберігся, і відшкодування збитків, завданих під час репресій. У нашій хаті тривалий час ніхто не жив, але як тільки адміністрація дізналася про наші претензії на будинок — заселила його. А комісія оцінила усе майно в 112 гривень 50 копійок.

Стільки ж за будинок, магазин, клуню, реманент і дюжину свійських тварин держава виплатила трьом донькам репресованого Івана Пилипенка з Волноваського району. І з цих грошей вони мають виплатити певну суму інвентарбюро...

Немає, певне, міста, райцентру, села, де б не жили жертви репресій, діти й онуки «куркулів». Держава зобов'язалася відшкодувати збитки розкуркуленим. Та краще б не дражнила людей. Бо ті 65 мінімальних зарплат за добро, нажите десятиліттями, вартістю в десятки, якщо не сотні, тисяч гривень — це просто наруга над людьми. Над усіма, хто пізнав холод і голод у спецпоселеннях, знущання на Батьківщині, де їх довго називали ворогами народу.

«Треба негайно вносити зміни у відповідну постанову Кабміну, або чесно визнати неспроможність держави віддати потерпілим те, що належить їм по праву», — вважає онук репресованого Олег Кротов із Тернопільщини.

Держава, як не прикро, нездатна віддати борги не лише нащадкам репресованих хазяїв. І горе тим депутатам, котрі, спекулюючи на безгрошів'ї народу і бездарності теперішніх можновладців, вилізли по головах претендентів нагору.

Та ще більше нещастя чекає нас, виборців, якщо ми проголосували за демагогів і авантюристів, які, б'ючи себе в груди, обіцяли уже завтра віддати борги пенсіонерам, чорнобильцям, вкладникам і жертвам репресій...

Іван ІЛЛЯШ.

Мал. Олега ГУЦАЛА.

Усміхніться!

Небажана правда

Зайшла циганка до хати та й каже молодій жінці:

— Давай я тобі поворожу, всю правду розкажу...

— Не треба.

— Чому?

— Бо чоловік як почує ту правду, то вижене з дому.

І до школи не ходить...

— Зосю, — каже сусідка, — твоя коза обгризла мою яблуньку.

— А твій синок обірвав у мене грушу.

— Та що ти хочеш, йому сім років, він ще нічого не розуміє, до школи тільки пішов...

— Моїй козі лише один рік, а до школи взагалі не ходить...

Надіслав Іван МАРТИШКО.
Мостиська Львівської області.

ЛЕГКО, ЗРУЧНО, ДЕШЕВО

Енергозбереження

Такий ефект застосування сучасних теплозбережних матеріалів

21 СЕРПНЯ минулого року в «Голосі України» було опубліковано кореспонденцію «Сусіди». Йшлося в ній про два підприємства Обухова (Київська область) — АТ «Обухівський завод пористих виробів» і АТ «Цегла Трипілля», про їх керівників, проблеми виживання вітчизняного виробництва будівельних матеріалів. Наших читачів особливо зацікавили твердження про те, що фахівці відтепер схильні розглядати цеглу як архітектурно-декоративний матеріал, а як основний будівельний для зведення зовнішніх стін найкращим, на їх думку, є чарунковий бетон. Виготовлений з натуральної сировини — вапна, піску й води — він легкий, зручний, чудово зберігає тепло. У редакційній пошті чимало прохань дати докладнішу інформацію. Тому ми звернулися до спеціаліста — кандидата технічних наук (Український науково-дослідний і проектно-конструкторський інститут будівельних матеріалів і виробів) Анатолія ФІЛАТОВА. Ось що він розповів.

Одні називають його пінобетоном, інші — пористим бетоном, треті — газобетоном (за способом утворення пор), але матеріал це той самий, зовні схожий на природну пемзу, тільки пемза — темна, а чарунковий бетон — світлий. У його структурі від 60 до 90% об'єму становлять дрібні овальні порожнини, заповнені повітрям. А повітря, як відомо, найкращий природний теплоізолятор. Та чарунковий бетон вважають чудовим енергозбережним матеріалом не тільки завдяки вказаній властивості. Економії досягають вже на першому етапі виробництва будівельних виробів. Менші витрати сировини відповідно зумовлюють зниження енергозатрат на його видобування, перевезення, підготовку до роботи. Матеріал одержують низької щільності (кубометр чарункового бетону важить від 300 до 600 кілограмів, що у 3—5 разів легше за цеглу і звичайний бетон), та водночас він відзначається високими теплозахисними якостями. За теплоізоляційними показниками він ближчий до мінеральної вати і переважає дерево. Дехто з метою теплоізоляції віддає перевагу тій-таки ваті чи пінопласту, мовляв, вони легші й тепліші. Але мінераловатні і пінопластні плити доводиться вкривати жорстким і незаймистим листовим матеріалом, а чарунковий бетон у вигляді блоків або плит сам по собі придатний для «обшивання», утеплення.

Бортова машина з причепом може перевезти за один рейс 20—24 кубометри чарунковобетонних блоків. І цієї кількості цілком вистачає, щоб спорудити стіни дачі розміром шість на шість метрів. Для перевезення аналогічного обсягу цегли чи шлакоблоків знадобилося б 2—3, а то й більше рейсів.

Ланцюжок енергозбереження продовжується й далі — у будівництві. Під час кладки менше витрачають розчину. А оскільки сама споруда буде легша за традиційну цегляну, то й на влаштуванні фундаменту можна заощадити.

У приміщеннях з чарунковобетонними стінами взимку тепло і сухо, а влітку прохолодно. За рівнем комфортності будинок рівноцінний дерев'яному. І це не голослівне твердження. У 80-ті роки в одному з сіл Сумської області було споруджено піввулиці будинків з чарункових блоків. Фахівці потім зіставляли їх із сусідніми цегляними. Що побачили? Власники цегляних будинків спалювали за зиму мало не вдвічі більше вугілля, але жарко все одно не було...

Мимовільне зіставлення провадили й мешканці вулиці Лісної одного з мікрорайонів Славути. Там 1982 року було споруджено експериментальну п'ятиповерхівку з чарункового бетону. В оточенні цегляних і блочних будинків цей виявився найтеплішим і найлегшим. Лише звідти не надходили скарги мешканців на холод, вогкість чи промерзлі стіни. Такі будинки згодом з'явилися в Сумах, Білгород-Дністровському. Але оскільки спеціального обліку їхніх енергозбережних властивостей не вели, досвід, на жаль, так і залишився досвідом. Хоча з екологічного погляду він також цікавий.

Виготовляють чарунковий бетон з цементу, вапна й піску. Ця сировина не містить шкідливих домішок. У приміщенні створюється гарний мікроклімат, який благотворно позначається на здоров'ї людини. Оскільки на обігрівання приміщень такого теплого будинку витрачають менше палива, то й в атмосферу потрапляє менше шкідливих викидів. Сприятливі з екологічної точки зору й такі властивості чарункового бетону, як незаймистість і біостійкість. Стіни не загоряться ані в разі короткого замикання в електропроводці, ані в разі займання газу. Під час пожежі з бетону не виділяються шкідливі речовини, до того ж він захистить від вогню й нагрівання сусідні приміщення та інженерні мережі.

Абсолютно реально на наявних нині в країні виробничих потужностях випускати за рік до 1,5 млн. кубометрів будівельних виробів з чарункового бетону (на заводах Білгород-Дністровського, Житомира, Луганська, Куп'янська, Обухова, Славути, Миколаєва, Сум, Чернігова, Харкова). Обсяги можна істотно збільшити за рахунок модернізації підприємств з випуску силікатної цегли. У зв'язку із запровадженням нових нормативів з теплозахисту стін жилих будинків потреба в ній вочевидь знизиться, а сировинна й технічна база цих виробництв мають чимало спільного.

Є ще один цікавий момент. Для виготовлення чарункового бетону можна застосовувати відходи інших виробництв, приміром золу теплових електростанцій. У відвалах великих ДРЕС (Трипілля, Бурштин, Ладижин) їх нагромаджено мільйони тонн. Але знову-таки програми із застосування зол у виробництві будівельних матеріалів розробляли і раніше, а втілення ідеї в життя так і не відбулося. Те, що зола — чудова сировина для чарункового бетону, давно продемонструвала сусідня Польща. Ще п'ятнадцять років тому там за рік виготовляли його близько 6 млн. кубометрів, причому половину — із застосуванням у технології золи. Ті, хто бував у цій країні, либонь, помітили, що майже всі будинки там споруджують з чарункових блоків. Економічно й екологічно це дуже вигідно. Давно прорахували це й білоруси. Потужність їхніх підприємств з випуску чарунковобетонних виробів ще п'ять років тому становила 2,5 млн. кубометрів. Це майже у два рази більше, ніж в Україні.

Чому добрий приклад сусідів нас не переконує — окрема тема й привід продовжити розмову. У деяких регіонах України будівельники навіть у руках не тримали чарункові блоки, не те щоб стіни з них будувати чи, тим більше, знати про їхні переваги. Поки що залишається одне — ще раз нагадати, що забудовник, застосувавши вироби з чарункового бетону, знизить затрати на перевезення виробів, скоротить термін будівництва, у 8—12 разів зменшить кількість будівельного розчину. Щороку на 30—50% зменшуватимуться витрати енергії на опалення, а в домі буде тепло й сухо.

А для загального відома нагадаємо й такі факти: на житловий сектор припадає до 40% споживаної в Україні енергії. Втрати тепла через зовнішні стіни становлять до 60%. Річні витрати теплової і електричної енергії в будинках (кВт-год на квадратний метр) у країнах Східної і Центральної Європи становлять 250—400, країнах Західної Європи — 150—230, Скандинавських країнах — 120—150. Є над чим замислитися?

На знімках: Анатолій Філатов у своєму робочому кабінеті; новий теплоефективний десятиповерховий будинок по вулиці Драгоманова, 17, у Києві.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

***ВІД РЕДАКЦІЇ:** Про проблеми спорудження таких будинків і практику застосування енергозбережних будівельних матеріалів і обладнання читайте в наступних публікаціях під цією рубрикою.*

Пікіруючі аеропорти просять підтримки

Транспортні коридори

ГЕОГРАФІЧНЕ розташування України дає змогу на відміну від багатьох країн Європи розвивати ефективні транспортні напрями практично для всіх видів наявного транспорту, бо транспортні системи мають розвинену мережу магістральних сполучень, здатну забезпечити внутрішні та транзитні вантажопотоки у напрямах північ — південь, схід — захід. До того ж вихід до Азовського і Чорного морів, судноплавність Дніпра і Дунаю відкривають можливість комплексного використання транспортних систем, а за умов нових економічних відносин розвивати як пріоритетний напрям пасажирські та вантажопасажирські перевезення повітряними суднами. І не останню роль в цьому відводять аеропортам. Розповісти про проблеми та перспективи розвитку ми попросили президента асоціації «Аеропорти України» Анатолія ТРОЦЕНКА.

Так уже склалося, що в розвиткові наземної бази цивільної авіації зберігаються істотні диспропорції і, отже, виробничі потужності аеропортів не відповідають виконуваним обсягам транспортних робіт, бо відстають від розвитку парку літаків. Скорочуються й обсяги перевезень. Наприклад, у Херсоні, Вінниці, Полтаві, Черкасах, Миколаєві, Луцьку... До того ж і сервіс багатьох аеропортів не відповідає міжнародним стандартам. Але попри загальний спад обсягів перевезень, у багатьох аеропортах намітилися позитивні тенденції.

В останні роки окремі аеропорти змогли перебудувати свої технологічні лінії в аеровокзалах і вписати до них призначену для внутрішніх перевезень технологію міжнародних. До таких аеропортів належать Бориспільський, Дніпропетровський, Запорізький. Нині перебудовують Одеський. Лише міжнародним сполученням 1977 року перевезено 1452,6 тис. чоловік, а питома вага перевезень міжнародним сполученням у загальному їх обсязі становить 81,2 відсотка.

Зазначимо, що, приміром, у Росії із 156 аеропортів статус міжнародного мають 52, із них 26 з аеродромами, сертифікованими за I і II категоріями ІКАО. В Україні із 36 реєстрових аеропортів статус міжнародного мають 17 і 9 аеропортів з аеродромами, сертифікованими за I і II категоріями ІКАО. Це не так багато. У Франції, яка за територією та населенням дорівнює Україні, статус міжнародного мають 50 аеропортів, у Німеччині — 43, Італії — 38, США — 66 міжнародних аеропортів. При цьому оснащеність цих аеропортів багато вища від наших.

У США 66 міжнародних аеропортів мають 205 злітно-посадочних смуг, із них від 3 до 3,5 км — 42 аеропорти, від 3,5 до 4 км — 16 і більше 4 км — 2 аеропорти. У нас смугу 4 км має лише Сімферопольський аеропорт. Нині таку смугу споруджують у Борисполі.

Останні роки для цивільної авіації стали часом реформ, бо об'єднання аеропорту та авіаперевізника як одного господарського суб'єкта є, з точки зору міжнародної практики, абсурдним.

Так, за попередні роки виділено в самостійні юридичні особи аеропорти Бориспіль, Сімферополь, Жуляни, Миколаїв, Запоріжжя, Вінниця, Хмельницький, Чернівці, Маріуполь і Кривий Ріг.

Постановою Кабінету міністрів України від 22 квітня 1997 року «Про заходи щодо поліпшення транспортного обслуговування населення та виготовлення транспортних засобів для перевезення пасажирів» передбачено провести виділення в самостійні юридичні особи ще шести основних аеропортів: в Одесі, Донецьку, Львові, Луганську, Дніпропетровську та Харкові.

Відповідно до положень «Концепції розвитку цивільної авіації України», затвердженої постановою Кабінету міністрів України від 28 грудня 1996 року, одним із основних завдань цивільної авіації є розширення та переобладнання на сучасному рівні мережі цивільних аеропортів України.

Концепція передбачає акціонування аеропортів із збереженням контрольного пакета акцій головного аеропорту, а також регіональних і обласних аеропортів у володінні держави. При цьому, як і в усьому світі, акціонування аеропортів проводитиметься з дотриманням спеціальних умов та особливостей з метою збереження цілісності та технологічної єдності функціонування аеропортів для забезпечення вимог авіаційної безпеки.

На жаль, в Україні акціонованих аеропортів поки що немає, але окремі аеропорти готуються до цієї процедури. Цей процес зупинено до виходу правових документів Фонду державного майна України.

Проте відповідно до Закону України «Про плату за землю» аеропорти, які мають великі площі під аеродромами, платять податки на землю, питома вага яких коливається в межах 20 відсотків доходів, а в таких аеропортах, як Одеський і Харківський податок на землю сягає відповідно 31 і 67 відсотків.

Такі податки стали результатом того, що останній квартал аеропорти Одеси, Сімферополя, Харкова, Львова, Дніпропетровська, Запоріжжя, Донецька закінчили з негативними показниками. А це, треба зазначити, не найгірші аеропорти. Тому Укравіатранс звернувся до Верховної Ради з проханням про зменшення податку на землю для аеропортів. Крім того, для поліпшення умов діяльності підприємств авіатранспорту необхідно здійснити структурне перетворення авіаційної галузі, визначивши шляхи подальшого акціонування авіакомпаній та аеропортів, передбачаючи механізм залучення інвесторів. Перед цим слід розділити авіаперевізника та аеропорти на окремі юридичні структури. Без цього дуже складно розраховувати на збільшення міжнародних пасажирських і вантажних перевезень і належне використання вигідного географічного розташування України та її аеропортів.

До уваги акціонерів ВАТ «Київське автотранспортне підприємство 13054»!

Повідомляємо, що перші загальні збори акціонерів відбудуться 29 травня 1998 року об 11-00 за адресою:

Київ, вул. Малинська, 20, актовий зал (5-й поверх АТП).

Реєстрація учасників **з 8-00 до 10-00**.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про результати фінансово-господарської діяльності акціонерного товариства за 1997 рік та основні напрями діяльності підприємства на 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності правління акціонерного товариства за звітний період.
3. Затвердження статуту ВАТ.
4. Затвердження внутрішніх нормативних документів ВАТ.
5. Вибори органів управління та контролю: спостережної ради; голови та членів правління; ревізійної комісії.

При собі мати: документ, який посвідчує особу; доручення на право голосування довіреною особою акціонера.

Довідки за телефоном: 444-00-56.

ТОВ «Рекламне агентство «Київ-Адвертайзинг», зареєстроване Державною адміністрацією Печерського району м. Києва, свідоцтво № 7786 від 03.10.1996 р. замість свідоцтва № 7464 від 01.03.1994 р., повідомляє про свою ліквідацію з 2 квітня 1998 року.

Претензії приймають протягом двох місяців за тел.: 458-11-36, 458-11-35.

ОАО «Северодонецкжелезобетон»

доводит до сведения акционеров о проведении общего собрания, которое состоится 29 мая 1998 г. по адресу:

гор. Северодонецк Луганской обл., ул. Силикатная, 7.

Начало собрания в **13-00.**

Повестка дня:

1. Отчет председателя правления о результатах хозяйственно-финансовой деятельности ОАО «Северодонецкжелезобетон» за 1997 год и основные направления деятельности предприятия на 1998 год.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Внесение изменений и дополнений в устав ОАО в связи с принятием Закона Украины «О внесении изменений в Закон Украины «О хозяйственных обществах» от 29.12.1997 г.
4. Довыборы в наблюдательный совет и ревизионную комиссию ОАО «СЖБ».
5. Утверждение нормативов распределения прибыли на 1998 г.
6. Утверждение решений правления ОАО.

Регистрация участников собрания с 11.30 до 12.45.

При себе иметь паспорт.

Справки по тел.: 4-20-18.

Правление ОАО «СЖБ».

Правління відкритого акціонерного товариства «Рівненський завод високовольтної апаратури» (АТ РЗВА)

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться ***29 травня 1998 року об 11-й годині*** *(в приміщенні клубу) за адресою:*

266010, м. Рівне, вул. Біла, 16

Реєстрація учасників зборів 29 травня з 8-ї години у відділі кадрів АТ РЗВА.

Телефони для довідок: (03622) 5-63-84, (0362) 26-94-32, (0362) 26-14-04.

Порядок денний:

1. Звіт правління про підсумки господарсько-фінансової діяльності за 1997 рік та основні напрями роботи в 1998 році.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Внесення змін до статуту.
4. Вибори спостережної ради АТ РЗВА.
5. Затвердження розподілу прибутку за 1997 рік.
6. Різне.

Відкрите акціонерне товариство «Хрещатикбуд»

запрошує своїх акціонерів на загальні збори, які відбудуться 29 травня 1998 року о 15-00 в приміщенні СПТУ-21 (вул. А. Бубнова,4).

Реєстрація учасників зборів проводиметься **з 12-00 до 15-00.**

Порядок денний:

1. Затвердження звіту та висновки ревізійної комісії.
2. Звіт та затвердження результатів діяльності ВАТ за 1997 рік.
3. Розподіл прибутку за 1997 рік.
4. Затвердження змін та доповнень до статуту.
5. Підтвердження передачі реєстру незалежному реєстратору.
6. Різне.

Для участі у зборах акціонерам необхідно пред'явити: документ, що посвідчує особу; доручення на право голосування уповноваженій особі — для довірених осіб.

Довідки за телефонами: 220-86-09, 220-71-19, 220-52-08.

Правління ВАТ.

Уважаемые акционеры!
Правление ОАО «Харьковметрострой»

сообщает, что ***29 мая 1998 года в 14-00*** *по адресу:* ***г. Харьков, ул. Славянская, 8 в актовом зале*** *состоится общее собрание акционеров.*

Повестка дня:

1. Отчет правления за 1997 год и утверждение основных направлений деятельности общества на 1998 год.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Отчет наблюдательного совета.
4. О распределении прибыли за 1997 год.
5. Утверждение изменений и дополнений к уставу общества и принятие нормативных документов общества.
6. Выборы наблюдательного совета.

Регистрация акционеров с 12-00 до 13-30 по месту проведения собрания.

При себе иметь документ, удостоверяющий личность.

Телефон для справок: (0572) 43-17-75.

Правление ОАО «Харьковметрострой».

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО 5 ЧЕРВНЯ 1998 РОКУ У ПРИМІЩЕННІ ГОТЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ ВАТ «ГОТЕЛЬ «СЛАВУТИЧ» ЗА АДРЕСОЮ: М. КИЇВ, ВУЛ. ЕНТУЗІАСТІВ, №1, О 14-00 ВІДБУДУТЬСЯ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ АКЦІОНЕРІВ. ПОЧАТОК РЕЄСТРАЦІЇ О 9-00.

Порядок денний:

1. Звіт та висновки ревізійної комісії за 1997 рік.
2. Результати господарської та фінансової діяльності за 1997 рік та розподіл прибутку.
3. Зміни та доповнення до статуту.
4. Про передачу реєстру незалежному реєстратору.
5. Інші питання.

З матеріалами щодо питань порядку денного можна ознайомитися за адресою: м. Київ, вул. Саксаганського, 67, ЗАТ «Адрем».

ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «МЕРКУРІЙ-ТОРГ» ПОВІДОМЛЯЄ ПРО ПРОВЕДЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ, ЯКІ ВІДБУДУТЬСЯ 20 ТРАВНЯ 1998 РОКУ О 10.00 ЗА АДРЕСОЮ: КИЇВСЬКА ОБЛ., М. БРОВАРИ, ВУЛ. КИЇВСЬКА, 153 (АКТОВИЙ ЗАЛ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ № 1). РЕЄСТРАЦІЯ УЧАСНИКІВ З 8.30.

Порядок денний:

1. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Внесення змін та доповнень до статуту.
4. Про зменшення статутного фонду.
5. Про продаж майна.
6. Вибори спостережної ради.
7. Організаційні питання.
8. Різне.

Телефони для довідок: 4-17-49, 4-04-41.
Правління ЗАТ «Меркурій-торг».

ПРАВЛЕНИЕ АКЦИОНЕРНОГО ОБЩЕСТВА «ЮГТЕХГАЗ» УВЕДОМЛЯЕТ СВОИХ АКЦИОНЕРОВ, ЧТО 19 МАЯ 1998 ГОДА В 11-00 ПО МЕСТУ НАХОЖДЕНИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ ПО АДРЕСУ: СТ. БОРЩИ КОТОВСКОГО Р-НА ОДЕССКОЙ ОБЛ. СОСТОИТСЯ ОБЩЕЕ СОБРАНИЕ АКЦИОНЕРОВ С ПОВЕСТКОЙ ДНЯ:

1. Отчет правления о финансово-хозяйственной деятельности общества за 1997 год. Основные направления деятельности общества на 1998 год.
2. Отчет ревизионной комиссии. Утверждение годового баланса и отчета.
3. Избрание наблюдательного совета.

Тел. для справок: (04862) 2-47-62, 2-42-58.

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ ВАТ «КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКА ТЮТЮНОВА ФАБРИКА»

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів відбудуться 7 травня 1998 року о 10-й годині за адресою: м. Кам'янець-Подільський, вул. Крип'якевича, 3.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ «Кам'янець-Подільська тютюнова фабрика» про результаи діяльності у 1997 році. Основні напрями діяльності на 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності у 1997 році.
3. Затвердження річного балансу за 1997 рік.
4. Про порядок розподілу прибутку у 1998 році.
5. Внесення змін і доповнень до статуту ВАТ.
6. Збільшення статутного фонду у зв'язку з індексацією балансової вартості основних фондів.
7. Різне.

Довідки за тел. (03849) 3-97-48, 6-81-13.
Правління ВАТ.

ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «УКРПОСТАЧБУД» ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ АКЦІОНЕРІВ ВАТ ВІДБУДУТЬСЯ 27 ТРАВНЯ 1998 Р. О 14.00 ЗА АДРЕСОЮ: М. УКРАЇНКА КИЇВСЬКОЇ ОБЛ., ПРОМБАЗА «УКРПОСТАЧБУД».

Реєстрація учасників зборів з 12.00.

Порядок денний:

1. Про передачу акцій ВАТ з фонду Державного майна до статутного фонду ДАК «Укрресурси».

Закрите акціонерне товариство «Промкомінвест АГ», код ЗКПО 22924012, зареєстроване 30.11.94 р. Печерською райдержадміністрацією Києва, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймають протягом двох місяців з моменту виходу оголошення.

Тел: 264-98-21.

До уваги акціонерів Всеукраїнського Акціонерного Банку!

Рада банку повідомляє, що на вимогу акціонерів дата проведення загальних зборів акціонерів банку перенесена на **5 червня 1998 р.**

Про час і місце проведення зборів буде оголошено додатково.

Тел. для довідок: 459-06-74

Рада банку.

СООБЩЕНИЕ ОБ ОБЩЕМ СОБРАНИИ АКЦИОНЕРОВ ОАО ХАРЬКОВСКИЙ ЗАВОД «ПОЛИМЕРКОНТЕЙНЕР».

Общее собрание акционеров ОАО Харьковский завод «Полимерконтейнер» состоится 10 июня 1998 года в 14-00 в зале «ХарПНТЭИ, расположенного по адресу: Харьков, пр. Гагарина, 4.

Регистрация участников проводится с 12-00 до 13-30.

Повестка дня:

1. Отчет правления ОАО «Полимерконтейнер» по результатам деятельности предприятия за 1997 год.
2. Внесение изменений в устав ОАО.
3. Внесение изменений в локальные нормативные акты ОАО.
4. Выборы в органы управления и контроля ОАО.
5. Разное.

Правление ОАО «Полимерконтейнер».

Арбітражний суд Житомирської області (262014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) за позовом ВЖРЕП-14 порушив справу № 2/17 «Б»/716 про банкрутство магазину «Богуня».

Юридична адреса боржника: 262004, м. Житомир, проспект Миру, 61/2. Претензії приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Хмельницької області (Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 291-Б/4 про банкрутство об'єднання селянсько-фермерських господарств «Хлібодар» (Хмельницька область, Городоцький район, с. Немиринці, п/р 405281 у Городоцькому відділенні АК АПБ «Україна» м. Городок, МФО 315052).

Претензії кредиторів і санаторів надсилати протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбудил дело № Б15-277 о признании банкротом ООО «Фонд социальной защиты инвалидов по зрению».

Юридический адрес должника: 320030, Днепропетровск, ул. Шолом Алейхема, 4-а, р/с 1467455 в Жовтневом отделении АКБ Укрсоцбанка, МФО 305352, код ОКПО 19087305.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320600, г. Днепропетровск, ул. Куйбышева, 1а) возбудил дело № Б2-85/98 г. о банкротстве общества с ограниченной ответственностью «Вояж-Д».

Юридический адрес: 320057, г. Днепропетровск, ул. Адмиральская, 53; р/с 26003300340001 в КБ «Классик», МФО 301704.

Заявления кредиторов принимаются арбитражным судом в течение месяца со дня опубликования объявления.

Український центр післяприватизаційної підтримки підприємств повідомляє про ліквідацію філій:

***Одеської** — юридична адреса: 270089, Одеса, вул. 25-ї Чапаєвської дивізії, 2;*

***Хмельницької** — юридична адреса: 280013, Хмельницький, вул. Соборна, 29;*

***Західної** — юридична адреса: 290026, Львів, вул. Козильницька, 4.*

Претензії приймають філії за їх місцезнаходженням протягом двох місяців.

Інформація про діяльність відкритого акціонерного товариства «Лучанський цукровий завод» станом на 01.01.98 р.

Найменування емітента — ВАТ «Лучанський цукрозавод». Код ЄДРПОУ 00372486. Свідоцтво про державну реєстрацію № 164 від 21.08.95 р.

Адреса: с. Лука Київської обл., Таращанського р-ну, вул. Леніна, тел. 5-11-73, факс 5-11-95.

Основні види діяльності — переробка буряків та виробництво цукру. Статутний фонд — 6807457,75 грн. — розподілено на 27229831 простих акцій. Кількість акціонерів — 2925, чисельність працівників — 511. Дата проведення останніх зборів — 13.02.1998 р.

Основні фінансові показники (тис. грн.)

Показники	звітний рік	попередній рік
1. Виручка від реалізації продукції (без ПДВ)	7282,6	5692,7
2. Балансовий прибуток (збиток)	-486,5	+467,2
3. Усього за активами балансу	16713,2	16424,6
4. Усього зобов'язань	3257,9	2076,5
5. Нерозподілений прибуток	—	—
6. Прибуток, що припадає на одну просту акцію	—	—
7. Дивіденди, сплачені на одну просту акцію	—	—

Закрытое акционерное общество Многоотраслевой Концерн «Содружество» намерен осуществлять лицинзированную деятельность по поставкам электрической энергии по нерегулируемому тарифу потребителям Украины.

Справки по телефонам:
Киев (044) 216-72-90.
Херсон (0552) 32-56-01.

К сведению общественности

Общество с ограниченной ответственностью «ПЭС «Горэнерго» обратилось в Национальную комиссию по вопросам регулирования электроэнергетики Украины с просьбой о выдаче лицензии на осуществление предпринимательской деятельности, связанной с поставкой электрической энергии по нерегулируемому тарифу на территории Украины.

Почтовый адрес Дирекции: 340055, г. Донецк, бул. Шевченко, 11.

Телефон (0622) 92-70-09.

Арбітражним судом Львівської області (290010, м. Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушено справу № 2/775 про визнання банкрутом ТзОВ «Арреса», юридична адреса: Львів-59, вул. Г. Мазепи, 27/77, р/р 5734679 в Укрсоцбанку м. Львова.

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

По заявлению Ленинского ОГСО г. Луганска государственный Арбитражный суд Луганской области возбудил дело №05/26-12/11б о банкротстве частной коммерческой производственной фирмы «Ником», расположенной по адресу: г. Луганск, ул. Советская, 40/170, р/с 000644103, МФО 304018 в областной Дирекции Укрсоцбанка г. Луганска.

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Севастополя (335000, Севастополь, ул. Суворова, 21) возбудил дело № 084/6 о признании банкротом ЧП «Люк» (335000, Севастополь, ул. Гавена, д.8, кв. 10, р/с 4468384 в ПИБ Севастополя).

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44 «В») порушив справу № 16/32б про банкрутство україно-ізраїльського спільного підприємства «Тріо-БЛВ» (252030, м. Київ, вул. Пушкінська, 24 «б»), р/р 8467698 в Печерському ОСБ, МФО 322090, код 20005548.

Майнові вимоги кредиторів подавати до арбітражного суду м. Києва в місячний термін після опублікування оголошення.

У номер

● *Хмельницький*

Тейлор підучив наших атомників

На Хмельницькій атомній завершився міжнародний семінар з проблем ядерної безпеки за програмою, розробленою Томом Тейлором. На семінар американці привезли закуплені за свій кошт прилади ультразвукового контролю за металом. Експлуатаційників українських АЕС наочно переконували, що пропоноване устаткування відповідає вимогам міжнародних стандартів. Щось на зразок реклами західної продукції.

● *Вінниця*

У сім'ї «ДЕУ» поповнення

Шість перших малотоннажних вантажних автомобілів «ДЕУ» зійшли з конвеєра ВАТ «Вінницький завод тракторних агрегатів». Контракт, укладений торік з польським філіалом "ДЕУ", передбачає виготовлення двох типів вантажівок: із тентом і мікроавтобус. Їх комплектуватимуть частково з вітчизняних агрегатів, у тому числі виготовлених безпосередньо на підприємстві, решту поставлятиме партнер.

До кінця року плановано зібрати близько 300 автомобілів.

● *Луганськ*

Благодійний день довший за місяць

Дні милосердя та благодійності проходять на Луганщині. Триватимуть вони до 10 травня. Створення загонів милосердя, організація безплатних медичних обстежень для ветеранів та інвалідів, проведення благодійних обідів для малозабезпечених громадян мають посприяти розв`язанню тих проблем, які постали перед цими людьми. Адже в Луганській області мешкають 952 тисячі громадян, які потребують соціального захисту та допомоги. Серед них лише ветеранів війни понад 300 тисяч, з яких 19,4 тис. — інваліди. А ще на допомогу чекають більш як 12 тис. інвалідів дитинства, 6 тис. дітей-інвалідів та 3 тис. дітей-сиріт.

Пам'ять

Для нас це — минуле. Але не для них

Міжнародний день визволення в'язнів фашистських концтаборів (11 квітня) Київ зустрів скорботним дощем. На жаль, багато з тих, хто пройшов через воєнне пекло, вже в іншому світі, а для тих, хто й досі з нами, в цей день були квіти, концерти, теплі слова.

З колишніх в'язнів німецьких концентраційних таборів в Україні мешкають близько 650 тисяч. Дехто з них так і не зміг зібрати необхідні документи, щоб отримати допомогу через Всеукраїнський національний фонд «Взаєморозуміння і примирення». Та навіть ті, хто мав усі підстави сподіватися на відшкодування збитків, заподіяних фашистськими катами, не отримали коштів вчасно — через фінансові афери вітчизняних «благодійників».

Злочини проти людства не мають строку давності — на відміну від злочинів проти окремих людей, яким 200 марок від німецького уряду, можливо, продовжили б життя або принаймні підсолодили старечий хліб.

Ганна РОМАНЦОВА.

P. S. ***Працівники столичного музею Великої Вітчизняної війни віддали шану жертвам найбільшого в історії людства геноциду новою експозицією. Ці знімки солдати Вермахту носили в одній кишені з портретами власних дітей та дружин.***

Репродукції **Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

Відродження

Ми всі радіємо, однак...

За тиждень перед Великоднем увесь православний люд святкував Вербну неділю. Цього дня святили вербу. За традицією, до церков заздалегідь завозять багато вербового гілля. З самого ранку до служби сходяться старі й малі, бо "гріх не піти до церкви, як святять вербу". Втім, у минулі вихідні кияни мали подвійне свято. Над столицею після 63-річної перерви знову залунали дзвони відновленої церкви Успіння Богородиці Пирогощої — 11 квітня її освятив Владика Філарет.

Здавалося, кожний киянин мав за честь відвідати відроджену Пирогощу — так велелюдно було на Подолі. Мешканці столиці з букетиками вербових гілочок щиро раділи відродженню ще однієї святині. Щоправда, радість та була дещо затьмарена тінню розчарування.

«... Ми всі радіємо поверненню Пирогощі. Але душу ятрить напис: «Відбудована коштом міста Києва». Тобто церква збудована за рахунок наших податків. А де ж ті кошти, які кияни збирали всім миром протягом кількох років на відбудову Пирогощі? І чому міськдержадміністрація не згадала про пожертви киян, навіть якщо вони «згоріли» під час інфляції?!» — це рядки з листа обуреного киянина Володимира Алещенка. Йдеться про те, що біля церкви встановлено камінь та пам'ятну дошку, де жодним словом не згадано про благородні вчинки киян. Так само, як і не згадано про археологів, істориків та архітекторів, без чиєї натхненної праці не постала б із руїн Пирогоща. Натомість згадку про свій «подвиг» міськдержадміністрація вирішила залишити навіки — у камені.

Аліса РОМАНОВА.

На знімках: церква Успіння Богородиці Пирогощої (фото Богдана МАСЛЯНІКА); пам'ятний камінь (фото Володимира ФАЛІНА, ДІНАУ).

Благоустрій

Чи прийде весна на схили Дніпра?

Погляньте на цей знімок. Він був зроблений кілька тижнів тому на столичній Дніпровській набережній: такий собі «куточок відпочинку», «оздоблений» купами консервних бляшанок, битих пляшок та різного мотлоху вперемішку з гіллячям і торішнім листям.

Жителі Березняків скаржаться: у їхньому мікрорайоні є місця, де, схоже, сміття не прибирають роками. Особливо це стосується Дніпровської набережної. І якщо газони навколо автошляху вже милують око молодою зеленню, то коло води — та сама неприваблива картина. І чим далі вниз за течією від мосту Патона, тим гірше враження.

А тим часом у Києві триває весняний двомісячник з благоустрою та озеленення міста. Добро на проведення цієї акції голова Київської міської адміністрації Олександр Омельченко дав ще в лютому. З того часу в адміністрації неодноразово підкреслювали, що рішення зумовлене щорічною весняною потребою привести місто до порядок. А разом з тим — підготувати столицю до щорічних зборів Європейського банку реконструкції та розвитку, святкування Дня Перемоги та Дня міста.

Що ж, у міських служб ще є час до 30 квітня — саме цього дня офіційно закінчиться «зелена акція» міськдержадміністрації. Хотілося б, щоб у столичних «санітарів» за цей час дійшли руки і до Дніпровської набережної, а також до інших забутих куточків міста, які, можливо, і донині своєю увагою ЄБРР. Бо образливо за дніпровські схили — для всіх весна як весна, а для них...

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Спорт

Не здолали «кримського валу»

Футбол. Чемпіонат країни. Відкладений матч 19-го туру. **«Таврія» — «Шахтар». 3:3.** 7 500. 1:0 Гайдаш, 22, 1:1 Тимощук, 38, 2:1 Опарін, 48, з пенальті, 2:2 Орбу, 55, 3:2 Г. Кунденок, 56, 3:3 Ковальов, 76.

	В	Н	П	М	О
Шахтар	14	2	3	38-16	44
Динамо	13	1	3	39-10	40
Дніпро	13	1	5	35-14	40
Ворскла	12	1	6	28-27	37
Карпати	10	5	4	19-14	35
Нива	10	2	7	28-20	32
Металург Д	6	6	6	14-15	24
ЦСКА	6	4	8	20-17	22
Чорноморець	5	6	8	20-22	21
Зірка	6	3	10	19-31	21
Кривбас	4	8	7	17-20	20
Таврія	5	5	9	23-27	20
Прикарпаття	4	6	9	21-25	18
Металург Зп	4	6	9	21-30	18
Металург М	3	8	8	16-33	17
Торпедо	1	4	14	9-46	7

Протягом зустрічі лідер чемпіонату весь час перебував у ролі наздоганяльника. Лише наприкінці матчу «Шахтареві» вдалося врятуватися. Але, не здолавши «кримського валу», донеччани втратили два очка. А отже, потенційним лідером стали динамівці, у яких дві гри в запасі.

До речі, сьогодні відбудуться матчі 20-го туру. І найбільший інтерес, звісно, до поєдинків: «Динамо» — «Дніпро» (початок о 19.00), «Шахтар» — «Прикарпаття» і «Ворскла» — «Карпати».

Кубкові надії киян

Перші чвертьфінальні матчі Кубка країни. **«Дніпро» —ЦСКА. 0:1.** 2 500. Малимон, 16. **«Кривбас» — «Ворскла». 2:1.** 12 000. 1:0 Гащин, 37, 2:0 Римшин, 40, 2:1 Антюхін, 52. **«Нива» — «Металург» Д. 2:1.** 5 000. 1:0 А. Капанадзе, 1, 2:0 А. Капанадзе, 55, 2:1 Даценко, 56. **«Динамо» — «Чорноморець». 3:0.** 7 000. 1:0 Шевченко, 12, 2:0 Герасименко, 40, 3:0 Ребров, 71.

Обидва київські клуби зіграли успішно. Тому мають сподіватися на продовження виступів у цьому престижному турнірі. Армійці, які останнім часом посилили гру, досить упевнено почувалися у Дніпропетровську. Тактика Володимира Безсонова виявилася гнучкішою. І гол 19-річного Івана Малимона був нагородою ЦСКА за активнішу і змістовнішу гру.

Яскраво зіграли вдома динамівці. Протягом матчу з одеситами вони мали величезну перевагу. Три їхні комбінації (з великої кількості) завершилися ефектними результативними ударами. Шевченко надіслав м'яча у дальній кут воріт красивою дугою. Герасименко вище за всіх вистрибнув під час подачі кутового і точно пробив головою. А Ребров, отримавши гостру передачу від Калитвинцева (його поява в другому таймі зробила атаки киян значно осмисленішими), «розстріляв» ворота одеситів зблизька.

У суперечці двох інших пар ще багато неясного. Отже, зачекаємо до 24 квітня, коли відбудуться матчі-відповіді.

Хай щастить вам, льодові лицарі!

Хокей. Збірна України в Польщі двічі обіграла національну збірну цієї країни — 4:1 і 3:1. До речі, поляки — суперники наших на чемпіонаті світу у групі В, що завтра стартує у Словенії. До складу української команди увійшли: **воротарі** — Шундров і Бруль, захисники — Гунько, Савицький, Островушко, Полковников, Кирик, Бущан, Ширяєв, **нападаючі** — Литвиненко, Василенко, Лазаренко, Степанищев, Сальников, Буценко, Шахрайчук, Гончаренко, Олецький, Бобровников, Марковський, Зіневич, Синьков. **Головний тренер** — Анатолій Богданов, **старший тренер** — Олександр Сеуканд, **генеральний менеджер** — Василь Фадєєв.

Минулої неділі прямо на льоду Палацу профспілок гравці і тренери спілкувалися з журналістами. З напутнім словом перед спортсменами виступив президент Федерації хокею України Олександр Омельченко. Анатолій Богданов сказав, що нинішня команда, на його думку, найсильніша за складом. І перед нею стоїть одне завдання — посісти перше місце. Отже, чемпіонат у Словенії українці починають з поєдинку проти одного з фаворитів турніру — збірної Великої Британії.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 234597.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311070.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0